

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra myslivosti a lesnické zoologie

Postup vedoucího honu a Policie po mimořádné události

Bakalářská práce

Autor: Pavel Lenhart

Vedoucí práce: doc. Ing. Vlastimil Hart, Ph.D.

2018

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Pavel Lenhart

Provoz a řízení myslivosti

Název práce

Postup vedoucího honu a Policie po mimořádné události

Název anglicky

The procedure of hunting manager and Police after incident

Cíle práce

Literární řešerši popsat činnosti mysliveckého hospodáře a vedoucího honu při vzniku mimořádné události. Uskutečnit dotazníkový průzkum, zaměřený na zjištění úrovně vzdělanosti a prevence v mysliveckých sdruženích, aby bylo možné získat přehled o současném stavu bezpečnosti v průběhu společných lovů. Z dotazníkového šetření zjistit, zda jsou členové společných lovů dostatečně seznámeni s bezpečnostními předpisy, pravidly a první pomocí, pokud by došlo k mimořádné události. Následně doporučit sjednocení postupů vedoucího honu a policistů na místě události. Součástí práce bude i porovnání Skandinávského modelu myslivosti se Středoevropským modelem s cílem zjistit a porovnat rozdílnost v počtu úrazů. Na základě získaných informací zpracovat studii možností prevence předcházení úrazům na společných lovech.

Metodika

Literární řešerši vyhotovit ze všech dostupných literárních zdrojů a z praktických zkušeností mysliveckého hospodáře a Policie. Praktickou část práce zaměřit na zjištění vzdělanosti a prevence v mysliveckých sdruženích týkající se první pomoci a bezpečnosti. Graficky zpracovat náčrtky vedoucího honu a Policie ČR a poukázat na rozdíl v jejich zaměření a možnosti dalšího využití při šetření policejními orgány a školení mysliveckých hospodářů. Získané informace porovnat a navrhnout postup jednotného řešení.

Harmonogram zpracování:

Do 1. září 2016 budou posbírána data pro statistické zpracování a předána vedoucímu práce. Literární řešerše bude průběžně konzultována s vedoucím práce a zpracována nejpozději do 30. listopadu 2016. První rukopis bakalářské práce bude předložen ke kontrole vedoucímu práce nejpozději do 28. února 2017. Dokončená bakalářská práce bude po předchozích konzultacích s vedoucím práce odevzdána na studijní oddělení FLD v termínu a dle pokynů studijního oddělení.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 stran

Klíčová slova

Bezpečnost, společný lov, myslivecký hospodář, mimořádná událost, zranění

Doporučené zdroje informací

Baštecká B. a kol., 2013: Psychosociální krizová spolupráce. Grada Publishing. 320 s.
Červený J., 2009: Ottova encyklopedie myslivosti, Ottovo nakladatelství, 591 str.
Drmota J., 2011: Lov zvěře v našich honitbách, Grada Publishing, Praha, 357s.
Hanák J. 2009: Myslivecké střelectví, TeMi CZ s.r.o., 181s
Hanzal V. a kol., 2008: Velká myslivecká encyklopedie. Elektronické nakladatelství Grand, České Budějovice
Kneubuehl B.P. 2004: Balistika – Střely, přesnost střelby, účinek. Naše Vojsko, Praha, 235 s.

Předběžný termín obhajoby

2016/17 LS – FLD

Vedoucí práce

doc. Ing. Vlastimil Hart, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra myslivosti a lesnické zoologie

Elektronicky schváleno dne 29. 4. 2016

doc. Ing. Vlastimil Hart, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 27. 1. 2017

prof. Ing. Marek Turčáni, PhD.

Děkan

V Praze dne 18. 03. 2018

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Postup vedoucího honu a Policie po mimořádné události vypracoval samostatně pod vedením doc. Ing. Vlastimila Harta, Ph.D. a použil jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědom, že zveřejněním bakalářské práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby.

V Praze dne

.....

Poděkování

Chtěl bych především poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce doc. Ing. Vlastimilu Hartovi, Ph.D, za metodické vedení a spolupráci při psaní mé práce.

Dále doc. MUDr. Petru Hejnovi, Ph.D. MBA z Ústavu soudního lékařství Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové Fakultní nemocnici v Hradci Králové za jeho pomoc a cenné informace.

Abstrakt

Tato práce byla vypracovaná na téma Postup vedoucího honu a Policie ČR po mimořádné události.

V práci je podrobně popsán postup po vzniku mimořádné události, postup vedoucího honu a Policie ČR a jak těmto mimořádným událostem předcházet. Pokud se mimořádná událost stane, aby v této práci našli doporučení, jak tuto vzniklou situaci řešit.

K dosažení cíle byl vytvořen dotazník, rozeslán a vyhodnocen. V dotazníku respondenti odpovídali na otázky týkající se výcviku uchazeče o první lovecký lístek, co je vedlo k nákupu zbraně, kterou používají při lovu, bezpečnosti při zacházení s ní, ale i její účinnost.

Dále byla v práci zpracována mimořádná událost a postup mysliveckého hospodáře a policejních orgánů při jejím řešení. Vyhodnocena výuka uchazečů o první lovecký lístek a navržena doporučení pro zlepšení této výuky, dle získaných poznatků.

V závěru je popsán postup Policie ČR a mysliveckého hospodáře na místě mimořádné události.

Klíčová slova: bezpečnost, společný lov, myslivecký hospodář, mimořádná událost, zranění

Abstract

This work was written on the subject of the action of the chief hunting and the Police of the Czech Republic after an Emergency Event.

The work describes in detail the procedure after the occurrence of an extraordinary event. The steps of the chief hunting officer and the Police of the Czech Republic now to prevent these extraordinary events. If an extraordinary event happens this work can serve as a guide for solving the problem..

A questionnaire was created, sent and evaluated to achieve the goal. In the questionnaire, respondents answered the questions about the first hunter's training, what prompted them to buy the weapon they used for hunting, its safety and handling, and also its effectiveness.

In addition, an extraordinary event and the process of the gamekeeper and police authorities are dealt with in the work. The evaluation of the applicants' first hunter's training and suggestions for improving this lesson are proposed, according to the acquired knowledge.

In conclusion, the procedure of the Police of the Czech Republic and the hunter farmer is described at the site of an emergency.

Keywords: safety, common hunting, gamekeeper, emergency, injuries

Obsah

1	Úvod	10
2	Cíle práce	11
3	Rozbor problematiky	12
3.1	Tradice v myslivosti	12
3.2	Myslivecký hospodář	13
3.3	Vztah myslivce ke zbraní	14
3.4	Výběr zbraně	14
3.5	Myslivecká střelba	15
3.6	Výcvik ve střelbě	15
3.7	Bezpečnost při zacházení se zbraní	16
3.8	Hon a jeho vedení	17
3.9	Střelná poranění	17
3.9.1	Ranivý účinek střel	18
3.9.2	Typy střelných poranění jednotnou střelou	19
3.9.3	Střelné poranění hromadnou střelou	20
3.10	Mimořádná událost	20
3.10.1	Krizová intervence	21
3.10.2	Oběti při mimořádné události	21
3.11	Vina	23
3.12	Hledání viníka	23
3.13	Média	24
3.14	Význam soudního lékařství	24
3.15	Myslivost v zahraničí	24
3.15.1	Středoevropský revírní systém myslivosti	25
3.15.2	Skandinávský systém myslivosti	27
4	Postup při vzniku mimořádné události	29
5	Metodika	45
5.1	Dotazník	45
5.2	Vyhodnocení dotazníku	55
6	Výsledky	56
7	Diskuze	63
8	Závěr	67
9	Zdroje	70

Seznam grafů

Graf č. 1.: Vyhodnocení dostatečnosti výcviku ve střelbě respondenty.....	56
Graf č. 2.: Počet respondentů, kteří absolvovali výuku střelby z brokovnice.....	57
Graf č. 3.: Počet respondentů, kteří absolvovali výuku střelby z malorážky.....	57
Graf č. 4.: Počet respondentů, kteří absolvovali výuku střelby z kulovnice.....	57
Graf č. 5.: Proškolení respondentů o bezpečnosti při střelbě.....	57
Graf č. 6.: Druhy používaných zbraní respondenty.....	58
Graf č. 7.: Preference respondentů při nákupu zbraně.....	58
Graf č. 8.: Povinné střelby z kulové zbraně.....	59
Graf č. 9.: Povinné střelby z brokové zbraně.....	59
Graf č. 10.: Sportovní soutěže – brokové disciplíny.....	59
Graf č. 11.: Sportovní soutěže – kulové disciplíny.....	60
Graf č. 12.: Jak mimořádná událost ovlivnila chování respondentů.....	61
Graf č. 13.: Počet kontrol provedených Policií ČR.....	61

Seznam tabulek

Tab. č. 1.: Záznam o průběhu mimořádné události z prosince 2012, když došlo k postřelení účastníka společného honu, činnost policejních orgánů a mysliveckého hospodáře.....	43
--	----

1 Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si zvolil Postup vedoucího honu a Policie po mimořádné události. Vzhledem k tomu, že jsem byl účastníkem společného honu v jednom mysliveckém sdružení, nyní spolku, kde k této události bohužel došlo, bylo téma mé práce jasné. U Policie České republiky pracuji již řadu let a mohu tedy celou situaci vidět z obou stran.

Pro nikoho, ani pro mě to nebyl příjemný zážitek, ale rád bych touto prací upozornil na to, že i toto je možné a hlavně jak postupovat pokud k podobné události dojde. I minuty jsou zde totiž rozhodující.

Když došlo k této události - postřelení, nikdo zraněnému první pomoc neposkytl. Než jsem přišel na místo postřelení, tak uběhlo asi 5 minut. Zjistil jsem, co se stalo a ihned jsem poskytl zraněnému první pomoc. Následně přivolal Zdravotnickou záchrannou službu a Policii ČR, vše zorganizoval. Jsem přesvědčený, že oněch 5 minut mohlo rozhodnout o životě a smrti. Postřelený přes veškerou pomoc zdravotníků v nemocnici zemřel.

Nejenom školství, ale i příprava uchazeče o svůj první lovecký lístek by měla procházet pravidelnou evaluací. Proto jsem sestavil dotazník, který vyplnilo celkem 328 respondentů, a z výsledků jsem stanovil slabá místa, na která by se při výuce uchazečů měli lektori a zkušební komisaři zaměřit. Jakákoliv forma a obsah vzdělávání je velmi dynamicky se rozvíjející oblast a proto je nutné, abychom přijímali nové postupy a neustále se vzdělávali.

Touto prací bych chtěl zejména poukázat na to, jak se máme na společných lovech chovat, abychom předcházeli těmto nepříjemným událostem, užili si příjemnou zábavu, popovídali si s přáteli a v pořádku se vrátili domů. Jsme však jenom lidé a je možné, že se nějaká ta nepříjemná příhoda přihodí a v tomto případě jsem se pokusil poskytnout návod, jak se v těchto chvílích zachovat. Pokud z této práce budou dále čerpat myslivečtí hospodáři, nebo další studenti a pomůže jim to v jejich dalším rozvoji, splnila moje práce svůj cíl.

2 Cíle práce

V literární rešerši popsat činnosti mysliveckého hospodáře a vedoucího honu při vzniku mimořádné události. Uskutečnit dotazníkový průzkum, zaměřený na zjištění úrovně vzdělanosti a prevence v mysliveckých sdruženích, aby bylo možné získat přehled o současném stavu bezpečnosti v průběhu společných lovů. Z dotazníkového šetření zjistit, zda jsou členové společných lovů dostatečně seznámeni s bezpečnostními předpisy, pravidly a první pomocí, pokud by došlo k mimořádné události.

Následně doporučit sjednocení postupů vedoucího honu a policistů na místě události. Součástí práce bude i porovnání Skandinávského modelu myslivosti se Středoevropským modelem s cílem zjistit a porovnat rozdílnost v počtu úrazů. Na základě získaných informací zpracovat studii možností prevence předcházení úrazům na společných lovech.

3 Rozbor problematiky

3.1 Tradice v myslivosti

V průběhu našeho života se vracíme k tradicím, které nabývají kulturní hlediska. Je tomu tak i v myslivosti. V minulosti bylo různými stavy a cechy přísně dbáno, aby při různých příležitostech a určitých úkonů bylo dbáno na zachování starých zvyků a obyčejů (Štěpánek, 2013). Bylo dbáno i na dodržování rázovitých zvyků národních a krajových. Jejich kulturní význam stvrzuje skutečnost, že se některé z nich udržely až dodnes (Kovařík, 1996).

Štěpánek (2013) myslivecké zvyky dělí do několika základních skupin:

- Myslivecká mluva.
- Myslivecké odívání.
- Troubení při lovech, honech a jiných mysliveckých akcích.
- Zvyky při lovech a honech.
- Myslivecké dovednosti.
- Myslivecké tradice.

Myslivecké tradice, zvyky, obyčeje, mravy jsou základem loveckých ceremoniálů, mysliveckých obřadů, tradic včetně myslivecké etiky předávaných tradic (Štěpánek, 2013). Jejich význam je morální, výchovný ale i praktický. Některé jsou přijímány z praxe, některé jsou zakotveny v písemnictví a jiné jsou zakotveny v nařízeních, směrnicích či jiných právních normách. Tradice v myslivosti jsou z vnitřního přesvědčení pokládány za závazné pro každého myslivce (Kovařík, 1996).

Každý člověk stejně tak i myslivce si musí uvědomovat míru své odpovědnosti a to nejen od okamžiku, když si bere do ruky zbraň, zamíří a vystřelí (Bílý, 2000).

Osobnost myslivce, o tomto tématu již bylo mnoho napsáno a ještě by mohlo být. Například staré německé lovecké knihy z počátku 18. století uvádějí, že myslivce tehdejší doby musel být bohabojný, musel mít výborný zrak, sluch, dech, hlas, zdravé a rovné zuby, bezvadné tělo a rychlé nohy, musel být otužilý, bdělý, vytrvalý, statečný, věrný, poctivý, mlčenlivý a musel mít zdravý úsudek, lásku ke psům, dobrou a udržovanou zbraň, nesměl být závistivý, nesměl pít a tak dále (Fleming, 1724). K tomuto lze mít pouze jedno a to přání, aby se i v současné době myslivci mohli pochlubit těmito vlastnostmi, které požadovala vrchnost již více jak před dvěma stoletími (Kovařík, 1996).

Mezi myslivecké dovednosti patří i zacházení se zbraní. O bezpečnosti při zacházení se zbraní se něco dozvíme v každé učebnici o myslivosti nebo mysliveckém penzu (Kovařík, Rakušan, 1995).

3.2 Myslivecký hospodář

Myslivecký hospodáře je nejdůležitější osobou pro provoz myslivosti v honitbě a jako jediný je oprávněn vykonávat právo myslivosti v celém jeho rozsahu (Rakušan a kol., 1957).

Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti, část pátá, hlava I myslivecký hospodář:

§35

Předpokladem pro zastávání této funkce je, že navržená osoba

- a) má způsobilost k právním úkonům,
- b) je starší 21 let,
- c) je bezúhonná (§12 odst.4); k uloženým pokutám za přestupky na úseku myslivosti a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci o jejich uložení uplynuly 2 roky,
- d) má bydliště na území České republiky,
- e) má platný lovecký lístek,
- f) má platný zbrojní průkaz skupiny C,
- g) je pojištěna (§48), a
- h) složila zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které je myslivost vyučovacím předmětem, nebo úspěšně ukončila studia na střední odborné škole nebo vyšší odborné škole, na které je myslivost studijním odborem nebo povinným vyučovacím předmětem, nebo složila vyšší odbornou mysliveckou zkoušku anebo složila zkoušku pro myslivecké hospodáře, potvrzení o složení zkoušky vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou.

Myslivecký hospodář je při své činnosti povinen

- a) prokázat se průkazem mysliveckého hospodáře,
- b) zabezpečovat plnění povinností spojených s chovem a lovem zvěře,
- c) navrhnout uživateli honitby opatření k řádnému mysliveckému hospodaření v honitbě; odpovídá mu za toto hospodaření,
- d) vést záznamy o hospodaření v honitbě, zejména o ulovené zvěři, jejím prodeji a ostatních dispozicích s ní, a připravovat statistická hlášení pro orgány státní správy myslivosti,

- e) evidovat vydané povolenky k lovu, v honitbě používané lovecké psy (s rozdělením na psy započítané do minimálního předepsaného počtu pro honitbu a na psy ostatní), vést další předepsané evidence,
- f) nejpozději následující den po skončení honu zajistit provedení společné dohledávky s použitím loveckých psů,
- g) vyloučit z účasti na honu střelce, honce i další osoby, které jsou pod vlivem alkoholu nebo jiných toxických látek, osoby mladší 15 let a osoby, které hrubým způsobem porušily bezpečnostní pravidla; uvedené osoby jsou povinny místo honu opustit,
- h) provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře,
- i) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy uživateli honitby a orgánu státní správy myslivosti, který jej ustanovil,
- j) zabezpečit průkaz mysliveckého hospodáře proti zneužití, ztrátě a odcizení; případně takové skutečnosti neprodleně oznámit orgánu státní správy myslivosti,

3.3 Vztah myslivce ke zbraní

Lovecká zbraň je odnepaměti symbolem a její vlastnictví, možnost užití – střelby patřily k odedávna mysliveckým výsadám a právům (Hansen-Catta, 2008). Hlavním cílem lovecké střelby je, aniž bychom ohrozili sebe či okolí, usmrtit zvěř určenou k lovu, bez trýznění a při zachování všech hodnot, které lovem získáme (Vach, 1997). V moderní společnosti, v současné době budí ozbrojený muž strach (Hansen-Catta, 2008). Držení zbraní bylo, je a bude společností vždy regulováno a zbraně nejsou dostupné každému. Rakušan (1988) uvádí, že k lovecké výzbroji náleží střelná zbraň, náboje a lovecký nůž.

Zbraň je vždy určitým projevem myslivce a je třeba ji vnímat jako symbolický, estetický ale i funkční doplněk. Každá lovecká zbraň na druhou stranu vypovídá o vyspělosti svého majitele. Na společných honech můžeme vidět lovecké zbraně, které jsou uměleckými skvosty na straně jedné a na druhé straně lovecké zbraně špatně udržované, jejich technický stav je k zamyšlení (Hanák, 2003).

3.4 Výběr zbraně

V současné době je na trhu velký výběr brokových a kulových loveckých zbraní, proto bychom si před nákupem lovecké zbraně měly promyslet, k jakému účelu si zbraň pořizujeme (Hanák, 2003). Zbraň by měla myslivci dobře sedět v rameni, náboj, ráže a

druh broku (střely) musí odpovídat lovené zvěři (Krivjanský, 2005). Vždyť lovecká zbraň vystihuje osobnost lovce a je podstatnou součástí naší lovecké výbavy (Hanák, 2003).

Hlavně bychom měli zvážit, že jsme myslivci a měli bychom dodržovat určitá pravidla a etiku (Kovařík, 1996). Krivjanský (2005) ve své knize uvádí - jakou zbraň koupit, to je otázka, kterou nám pomůže zodpovědět kamarád myslivec, který ulovil již mnoho kusů zvěře. Ne vždy nám poradí správně, vycházíme-li z předpokladu, že v současné době jsou zbraně na běžnou mysliveckou vzdálenost vhodné na lov zvěře, která se u nás nachází. Také si musíme ujasnit množství finančních prostředků, které máme k dispozici (Hanák, 2003).

Zbraň je souhrnný název pro prostředek k obraně, útoku na protivníka, nebo k usmrcení zvěře za účelem obživy (Kneubuchl, 2004).

Hlaveň střílí, ale pažba trefuje (Krivjanský, 2005). Kulovnice je lovecká zbraň, která umožňuje lov jednotnou střelou (Rakušan, 1988). Hlavní části kulovnice jsou hlaveň, pouzdro (lůžko závěru, rám) a závěr. Další části jsou pažba, mířidla, nábojová schránka nebo zásobník, spoušťový mechanismus (bicí a pojistný mechanismus) a příslušenství (botka, úchytky řemenu, řemen) (Hanák, 2003).

Výběrem velikosti broků rozhodujeme mezi krytím a energií. Menší broky - to je více zásahů v terči s malou energií. Větší broky mají větší energii, ale je jich v náboji méně (Petzal, 2012).

3.5 Myslivecká střelba

Lov zvěře odstřelem můžeme rozdělit na dvě skupiny. Lovy osamělé a společné (Rakušan 1988). Měli bychom lovit zvěř na takzvanou mysliveckou vzdálenost. Myslivecká vzdálenost je taková vzdálenost střelby, která je etická z hlediska jistoty zásahu, nezneškodnění zvěřiny a docílení rychlého smrtícího účinku. Myslivecká vzdálenost může být ovlivněna dalšími aspekty – počasím, terénem, výkonem zbraně, našimi dovednostmi, zkušenostmi, naším zdravotním stavem a dalšími elementy (Hanák 2003).

3.6 Výcvik ve střelbě

Výcvik ve střelbě slouží k tomu, aby střelec získal především praktické dovednosti při zacházení a manipulaci se zbraní, procvičil si reakce, postřeh a rychlé rozhodování, které využije při samotném lovu (Hanák, 2003). Praktický výcvik se

zbraní není nijak fyzicky náročný, ale je náročný na čas, u každého jedince je tento časový úsek individuální. Bezpečné manipulaci se zbraní se nelze naučit za pár minut (Komenda, 2016).

Hanák (2003) dělí brokové disciplíny takto: lovecké kolo, skeet, baterie, vysoká věž a parkur. Kulové disciplíny dělí na kňoura na průseku, lišku na průseku, lišku na 50 m, srnec s kňourem, kamzíkem a liškou na 100 m, střelbu s oporou bench rest na 200 nebo 300 m. Pokud při výcviku používáme malorážku, což je i levnější používáme i velikostně upravené terče (Hanák, 1995).

Lovecké střelectví je rozděleno na teoretickou přípravu uchazečů o svůj první lovecký lístek, praktickou střeleckou výuku, kontrolní střelby členů mysliveckých sdružení a soutěže (Rakušan, 1988).

Ing. Karel Krejča (2017) popisuje výuku o první lovecký lístek: „Každý uchazeč o první lovecký lístek je povinen naučit se bezpečně zacházet s loveckými zbraněmi a střelivem. Teoretická příprava je v rozsahu 2 x 3 hodiny. V první tříhodinovce jsou studenti seznámeni s loveckými zbraněmi, střelivem, pomůckami a zařízeními. Druhá tříhodinovka je věnována zkouškovým otázkám. Praktická příprava je rozdělena do dvou praktických cvičení a je zcela nedostatečná. Prvních 10 brokových nábojů obdrží uchazeč v prvním blokovém cvičení – při přednáškách. Druhých 10 brokových nábojů před vykonáním zkoušky uchazeče o první lovecký lístek, což je zcela nedostatečné. Kulová střelba žádná. Představa postavit 6 střelců do rundy a nechat je střílet je zcela zvrácená a chtěl bych vidět hrdinu řídicího střelby, který by to za této situace povolil. Většina lidí z brokovnice střílí poprvé v životě. Rovněž úvaha v plánovaných změnách, že adept bude muset splnit určité procento, je nesmysl. Prioritu musí mít bezpečnost, nikoliv výsledek. Kde se mají lidé bez zbrojního průkazu, zbraně a nábojů naučit bezpečné zacházení se zbraní, když ne v kurzu uchazeče o první lovecký lístek?“

Při střeleckém výcviku má významné místo soustavné vyhodnocování výsledků praktické střelby na střelnici i při lovu. Jedině tak lze zjistit chyby, které je nutné odstranit (Vach, 1997).

3.7 Bezpečnost při zacházení se zbraní

Bezpečné zacházení se zbraní je dáno zákonnými normami a předpisy, mysliveckým řádem ČMMJ.

Zbraň přepravujeme vždy v pouzdře a nenabitou. Zbraň nosíme na levém rameni a i s nenabitou zacházíme jako by nabitá byla. Zbraň nabíjíme před začátkem lovu.

Nabíjení a vybití zbraně provedeme hlavní k zemi. Zbraň vybíjíme při výstupu na posed, před obtížnou překážkou, na signál, po ukončení lovu. Zbraň je zajištěna a odjistíme ji těsně před výstřelem. Nestřílíme na zvěř stojící na horizontu (Vach, 1997).

Na společných honech, pokud loveckou zbraň odkládáme, měli bychom ji zkontrolovat, zda je vybitá a zbraň uložíme na místo k tomu vyhrazené. Zbraň bychom měli mít neustále pod kontrolou. Brokovnice by měla být zlomená, kulovnice s vyjmutým závěrem. Jako nevhodné místo k uložení zbraně je automobil, i když řádně uzamčený. Loveckou zbraň nosíme za deště či hustého sněžení hlavní směrem dolů (Hanák, 2003).

3.8 Hon a jeho vedení

Společný hon vede vedoucí honu, jímž bývá zpravidla myslivecký hospodář. (Kovařík, Rakušan, 1994). K lovu drobné zvěře (bažant, zajíc) slouží společný lov, nazývaný hon. Před zahájením honu vedoucí honu seznámí všechny přítomné s počtem a sledem lečí, s druhem zvěře, která se bude lovit, potřebnými signály, zásadami bezpečnosti a popřeje všem „Lovu zdar“ (Štěpánek, 2013).

Rakušan (1988) uvádí, že myslivecký hospodář je povinen zajistit řádný průběh honu. Mezi jeho povinnosti patří a to zejména:

- přesvědčit se zda všichni pozvaní střelci mají platné doklady – lovecký lístek, doklad o pojištění, zbrojní průkaz, průkaz zbraně,
- poučit účastníky honu na bezpečnost, zásady bezpečné střelby a při porušení pravidel o bezpečnosti hon přerušit,
- vyloučit z účasti na honu střelce i honce, kteří jsou pod vlivem alkoholu, osoby mladší 15-ti let a osoby, které hrubým způsobem porušily pravidla bezpečnosti.

Je nutné dodržovat pokynů vedoucího honu, střílet na mysliveckou vzdálenost a zvěř obeznanou, udržovat řady a slušně se chovat, nestřílet zajíce v loži, bažanty na hřadu či na zemi, kachny na vodě, neustřelovat zvěř sousedovi a nestřílet po odtroubení leče (Kovařík, 1996).

3.9 Střelná poranění

Při používání loveckých zbraní může dojít ke zranění či k ohrožení života osob a jejich majetku, proto byly do mysliveckého řádu zařazeny zásady bezpečného zacházení se střelnou zbraní. Převážná většina úrazů je zaviněna selháním člověka (Rakušan,

1988). Při popisu poškození organismu po zásahu střelou vycházíme ze tří základních pojmů. Průraznost je schopnost střely pronikat materiálem. Ranivost je schopnost střely způsobit zranění. Stop efekt je dosud přesně nedefinovaný účinek střely, kdy po zasažení střelou není jedinec schopen i při relativně lehčím poranění dalšího volního jednání (Hirt, 2015).

S rozvojem lidské společnosti vyvstala i potřeba odborného znaleckého dokazování v oblastech lidské činnosti, které se to dotýkalo. Jedná se o službu odborníků, které pomáhají zejména státním orgánům při rozhodovací činnosti (Bradáč, 2004). Vzhledem k tomu, že střelných poranění mezi lidmi přibývá, je to jeden z důvodů proč bychom se tomuto tématu měli věnovat. Pro pochopení mechanismu vzniku střelných poranění jsou naprosto nezbytné alespoň minimální znalosti o střelných zbraních (Hirt, 1996).

Jako znalec bývá přibrán lékař a požádán o vypracování znaleckého posudku tehdy, kdy jde o objasnění důležitých skutečností, týkajících se lidského organismu. Vzhled vstřelu závisí na úhlu dopadu střely, na vzdálenosti, ze které bylo vystřeleno a na anatomických poměrech postižené krajiny (Hájek, 1987).

Dobry myslivec by se měl neustále vzdělávat a zdokonalovat i v teorii střelby. Neměl by zaostávat ani ve střeleckých dovednostech (Vach, 1997).

3.9.1 Ranivý účinek střel

V případě střelby je základním účelem střelné zbraně způsobit takové poranění, které živému cíli, jako je člověk nebo zvěř, znemožní po zasažení další aktivitu, dojde k omezení či úplnému znemožnění volného jednání, nebo je poranění po vzniku smrtící. Účinkem střely dochází k poškození tkání a orgánů. Poranění vyvolává pocit bolesti, dochází k rozvoji následných reakcí po poškození zasažených orgánů v podobě krvácení, ochrnutí, poruchám vědomí, zhoršení dýchání. Zranění vedou během určité doby ke snížení schopnosti jednání zasaženého (Kneubuchl, 2004).

Doba od vzniku střelného poranění po znemožnění aktivního jednání jedince je různě dlouhá a závisí na místě zásahu, druhu a rozsahu poranění. Nelze opominout ani celkový fyzický a zdravotní stav zraněného, v neposlední řadě ani jeho psychický stav (Di Maio Vincent, 1999). S mírou ranivého efektu je spojován tzv. zastavovací účinek střely (stop efekt). Při tomto účinku není zasažený jedinec schopen dalšího aktivního jednání, nezáleží zde na míře poranění (Kolektiv autorů, 1999). Účinek střely nespočívá

jen v jejím dopadu na cíl, ale je nutná i kinetická energie, která je podstatou účinku střely (Kneubuchl, 2004).

3.9.2 Typy střelných poranění jednotnou střelou

Poranění způsobená jednotnou střelou můžeme rozdělit do čtyř základních typů:

- nastřelení,
- ostřel,
- zástřel,
- průstřel (Kolektiv autorů, 1999).

Nastřelení je střelné poranění, při kterém v důsledku malé energie střela neproniká do organismu, ale sklouzne nebo se odrazí od povrchu kůže a padá volně k zemi (Kolektiv autorů, 1999). Někdy můžeme střelu nalézt v ošacení. Nejčastěji jde o střely celoplášťové, protože jsou lehce deformovatelné a prakticky se neodrážejí, většinu své energie spotřebují na vlastní deformaci a při odrazu nemají energii, aby mohlo dojít k nastřelení (Hirt, 2015). Nastřelení je většinou zranění lehkého charakteru, například se jedná o krevní podlitiny nebo oděrky s hematomem v okolí (Hirt, 1996). Při zásahu velkou, těžkou a velmi pomalu letící střelou, může dojít ke zhmoždění i hlubokých struktur, trhlinám břišních orgánů, nebo zlomeninám kostí uložených v podkoží (Hirt, 2015).

Ostřel je střelné poranění, při kterém střela zasáhne povrch těla a vyryje na povrchu brázdu (Kolektiv autorů, 1999). Střelný kanál je v celé délce v kontaktu s vnějším prostředím. Většinou se jedná o zranění, která člověka bezprostředně neohrožují na životě. Pokud dojde k zásahu podpovrchové cévy, nelze se vyhnout masivnímu krvácení. Pokud je ostřel hluboký může také poškodit orgány a především kosti ležící v různé hloubce pod kůží (Hirt, 2015).

Zástřel je střelné poranění, u kterého střela proniká do těla, kde se zastaví, nalézáme ji na konci střelného kanálu, který může být kdekoli (Hirt, 1996). Obvykle se střela zastaví o pevnější překážku, nejčastěji o kost. Střela lehce proráží křehké tkáně, ale struktury obsahující elastická vlákna jsou pružné, propnou se a střelu zbrzdí, mírně ji vrátí zpět. Na kůži potom nalezneme typickou vyvýšeninu s drobným hematomem. V některých případech se střela od kosti odrazí, nebo po ní sklouzne, v tomto případě ji pak nalezneme na místech, kde bychom pokračování střelného kanálu nečekali (Hirt, 2015).

Průstřel je střelné poranění, při kterém střela na počátku střelného kanálu do těla vniká a na konci střelného kanálu tělo opouští otvorem výstřelu (Hirt, 1996). U tohoto typu střelného poranění rozeznáváme vstřel, střelný kanál a výstřel, tzn. Všechny úseky střelného poranění (Hirt, 2015). Vstřel je na povrchu těla, začínám jím střelný kanál. Jedná se o místo, kudy střela pronikla do organismu, tvar vstřelu je závislý na úhlu dopadu střely (Kolektiv autorů, 1999). Střelný kanál vzniká přenosem kinetické energie na tkáň v místě dráhy střely a v jejím okolí (Hirt, 1999). V ose dráhy střela devastuje tříštivým účinkem tkáň na drť, většinou ve větší šířce, než je její ráže. Výstřel je místo, kudy střela tělo opouští (Hirt, 2015). Ztratí část své energie, vypne kůži a na povrchu jejího vyklenutí ji prorazí a tělo opouští. Kůže se v tomto místě trhá (Hirt, 1999).

3.9.3 Střelné poranění hromadnou střelou

Při střelném poranění z bezprostřední blízkosti nalezneme typický nepravidelný, většinou okrouhlý vstřel, často se zhmožděnými okraji od jednotlivých broků, okolí vstřelu je silně začazeno. Hlaveň je přímo vtištěna do měkkých tkání těla (Šafr, Hejna, 2010). Není zde pouze otisk hlavně, ze které došlo k výstřelu, ale i otisk hlavní sousedních. Ve střelném kanále nalezneme broky i zátku většinou uloženou v počátečních úsecích kanálu (Hirt, 1999).

Při střelném poranění z větší vzdálenosti, asi do vzdálenosti 1 metru od ústí hlavně, dochází ke vzniku jednotného střelného kanálu (Hejna, 2015). S rostoucí vzdáleností nacházíme vstřely od jednotlivých broků, které se oddělily v závislosti rozptylování brokového roje (Šafr, Hejna, 2010). Střelná poranění ze vzdálenosti několika metrů se mohou jevit jako velký počet vstřelů odpovídající ráži broků, z nichž se většina vzájemně překrývá (Hirt, 1999).

3.10 Mimořádná událost

Co je to neštěstí, mimořádná událost, nebo tragédie? Toto jsou výrazy pro události, pod kterými si každý z nás představí něco jiného. Je to pro každého člověka změna, která naruší jeho zaběhnutý denní režim. Někdo si představí vykolejení vlaku, pád letadla, dopravní nehodu, návštěvu tchýně anebo zprávu o tom, že bude otcem či narození dítěte (Baštecká, 2013). Do duševní krize se člověk dostává po střetnutí s mimořádnou událostí, kterou není schopen vyřešit v přijatelném čase a s obvyklými strategiemi zvládnutí (Vyměťal, 1995). Nezáleží na tom, co se stalo, ale komu se to stalo. Daná situace může pro jednoho znamenat běžnou situaci, ale pro druhého může

představovat ohrožení vlastní existence, je to určitý subjektivní prvek (Špatenková, 2004). Podle Vyměřála (1995) nemohou lidé zůstat nekonečně dlouho ve stavu psychického zmatku.

3.10.1 Krizová intervence

Krizová intervence pomáhá osobám navrátit jejich psychickou rovnováhu v době mimořádné události. Napomáhá jim zpřehlednit jejich prožívání a snaží se o zastavení kontraproduktivních činností v jejich chování. Hlavním znakem je okamžitá pomoc při mimořádné události (Špatenková, 2011). Cílem je stabilizace stavu a prevence proti jeho prohlubování. Zajišťuje fungování člověka na alespoň takovou úroveň životní pohody, v jaké fungoval před vznikem mimořádné události. Mezi dlouhodobější cíl patří propracování blízké budoucnosti a nasměrování na další možnosti řešení problémů (Vodáčková, 2012). Dle Baštecké (2005) patří mezi největší cíle krizové intervence pokrizový růst. Člověk, který si prošel mimořádnou událostí nebo krizí a také změnou, která s vyřešením přichází, dosáhne zralosti v oblasti sebepoznávání sebe sama.

Intervence je ukončena ve chvíli, kdy si osoba zasažená mimořádnou událostí získá náhled na situaci a pochopí ji (Špatenková, 2011).

3.10.2 Oběti při mimořádné události

Důležité je charakterizovat si oběti mimořádné události, protože činnost krizového pracovníka při vzniku mimořádné události vychází z jejich potřeb a chování. Každý účastník je jí poznamenán, čím větší je její rozsah, tím větší okruh lidí zasahuje (Baštecká, 2005).

Oběti zasažené mimořádnou událostí rozdělujeme do několika skupin:

- oběti přímé, které jsou účastníky mimořádné události, byli v nejvyšší míře vystaveni působení mimořádné události,
- příbuzní a přátelé obětí,
- osoby, které jsou v těsném vztahu k mimořádné události, například osoby vyskytující se v blízkosti mimořádné události v době jejího vzniku, osoby nesoucí určitou zodpovědnost související se vznikem mimořádné události,
- obyvatelé místa, kde se mimořádná událost stala,
- záchranáři a pomáhající pracovníci (Štětina, 2000; Baštecká, 2005).

Při mimořádné události bývá zasažen větší počet osob, ale pro všechny existují společné znaky zátěže. Patří mezi ně neznalost situace vymykající se běžné zkušenosti, nedostatek kontroly nad situací a špatná předvídatelnost ohledně situací, které mohou následně nastat (Kohoutek, Čermák, 2009).

Smékal (1989) popisuje reakce obětí v určitém časovém úseku po vzniku mimořádné události. První je fáze omráčení a šoku, trvá od 0 do 24 – 36 hodin od události. Oběti se při mimořádné události ocitají v šoku a jsou dezorientovány, typickým chováním je pláč, projevy strachu a zoufalství (Dewolfe, 2005). V této fázi se dají předvídat potřeby a chování zasažených. Jedná se zejména o potřeby zajištění minimálního komfortu (sucho, teplo) a přesunutí do větší vzdálenosti od místa vzniku mimořádné události. Společně se zajištěním fyziologických potřeb a potřeb osobní hygieny je důležitá potřeba vědomosti o stavu blízkých příbuzných. Důležitá je i potřeba srozumitelného a citlivého popisu povahu situace a objasnění dalších postupů zasahujících na místě mimořádné události (Seynaeve, 2001).

Druhá je fáze výkřiku, která trvá zhruba do tří dnů po události. U zasažených lidí se v této fázi vytváří stresová reakce, u některých lidí se projevuje otupeným vnímáním nebo naopak zvýšením aktivity (Kohoutek, Čermák, 2009). U obětí se může jako odpověď na výjimečný fyzický a duševní stres vyvinout až akutní reakce, přechodná porucha významné závažnosti. Tato porucha se projevuje zúžením pozornosti a neschopností chápat dění v okolí, u obětí jsou také přítomny vegetativní příznaky panické úzkosti, zejména pocení a zvýšená tepová frekvence (Hartl, Hartlová, 2009). Porucha je přechodná, není nutná dlouhodobá léčba. V této fázi přetrvává potřeba informací ohledně stavu ostatních obětí a průběhu vyšetřování mimořádné události (Kohoutek, Čermák, 2009).

Třetí fáze se nazývá hledání smyslu, trvá od tří dnů do dvou týdnů po mimořádné události. Odeznívá počáteční šok, dochází k uvědomění si osobních ztrát, oběti o nich potřebují mluvit a porozumět jim. Je důležité, aby jim někdo naslouchal a uznal normalitu jejich pocitů. Snaží se najít smysl pro to, co se jim událo, to zahrnuje intenzivní hledání viníka této události (Smékal, 1989). Pokud je viník znám, vyskytuje se u obětí potřeba vědět, jak s ním bude naloženo (Kohoutek, Čermák, 2009).

Čtvrtá fáze je popření a znovuprožívání, trvá od dvou týdnů do měsíce po události (Baštecká, 2005). Projevují se snahy o popření události, snaha o uzavření se do vzpomínek o životě před mimořádnou událostí. Může dojít až k absolutnímu popření, to se projevuje ztrátou vzpomínek na událost a okolnosti kolem ní (Seynaeve, 2001).

Obvykle v této fázi dochází ke vzniku posttraumatické poruchy, která vzniká jako zpožděná odezva na stresovou situaci vyvolávající pronikavou tíseň. Jejím hlavním příznakem je opětovné prožívání traumatu v podobě myšlenek a snů, objevují se problémy s pozorností a poruchy spánku (Baštecká, 2005).

Posttraumatická fáze je poslední fází, trvá od jednoho měsíce do tří měsíců po mimořádné události. V této etapě se oběti rozdělují na dvě skupiny, u první skupiny se projeví vznik posttraumatické stresové poruchy. Druhá skupina je na cestě k vyléčení a přijetí události jako součást svého života (Vodáčková, 2012).

Společným znakem pro všechny fáze a celý průběh zpracování události je u obětí přítomnost psychického traumatu, lze ho chápat jako intenzivní prožitek ohrožení (Štětina, 2000).

3.11 Vina

Jedná se o odpovědnost za to, co člověk udělal. Vina je projevem lidského svědomí, vědomí vlastní zodpovědnosti, u neštěstí přistupuje časté obvinění druhými (Baštecká, 2013). Dokazování viny probíhá tak, že se vyhledávají důkazy (z povinnosti úřední, nebo dle návrhu účastněných stran), vlastní provádění důkazů, například výslechy svědků, ohledání místa činu, výpověď obviněného, a nakonec vyhodnocení důkazů (Bradáč, 2004). Znalecký posudek se vypracuje na základě prohlídky zraněného, pitvy anebo vyhodnocením spisového materiálu (lékařských zpráv) (Hájek, 1987). Lékař, který prohlíží tělo na místě, by měl mít takové znalosti, aby byl schopný si utvořit alespoň předběžný hypotetický názor, zda ke zranění muselo dojít za spoluúčasti jiné osoby, nebo je možné, aby si zranění poškozený způsobil sám (Hirt, 2015).

3.12 Hledání viníka

V případě, kdy hledáme viníka se musíme zamyslet nad slůvkem PROČ k mimořádné události došlo. Začneme událost vyhodnocovat a tím postupně skládat střípky skládky (Baštecká, 2013).

Zákon číslo 141/1961 Sb. Ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád):

§1

(1) Účelem trestního řádu je upravit postup orgánů činných v trestním řízení tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě

potrestání. Řízení přitom musí působit k upevňování zákonnosti, k předcházení a zamezování trestné činnosti, k výchově občanů v duchu důsledného zachovávání zákonů a pravidel občanského soužití i čestného plnění povinností ke státu a společnosti.

(2) Pomáhat k dosažení účelu trestního řízení je právem a podle ustanovení tohoto zákona i povinností občanů.

Při nahodilém usmrcení bývá obraz změn velmi pestrý a je tedy prakticky nemožné jej stručně uvést. Při ohledání místa činu, kde byl spáchán trestný čin, se lékař účastní ohledání, zajišťování a hodnocení biologických stop. Soudní pitva bývá nařízena v případech, je-li podezření, že nastala smrt vznikla trestným činem (Hájek 1987).

3.13 Média

Média neboli sdělovací prostředky mají za úkol nás informovat, vzdělávat a bavit.

Novinář je člověk, který se dostaví na místo události, pracuje převážně v terénu, k čemuž využívá různé techniky a je to člověk, který se setká s dotazovaným a má velký podíl na výsledku reportáže. Jednou z vlastností novináře je, že nevidí událost tak jak mu je předkládána, ale z jiného úhlu pohledu. (Baštecká, 2013).

3.14 Význam soudního lékařství

Obor soudního lékařství zajišťuje soudně lékařskou službu, mezi jejich povinnosti patří

- zjišťování příčiny úmrtí a získávání statistických údajů příčin úmrtí osob mimo zemřelých mimo zdravotnické zařízení,
- provádění soudních pitev,
- laboratorní vyšetření biologického materiálu,
- konzultační činnost,
- výuková a vědeckovýzkumná činnost,
- účast v nezávislých odborných komisích v oblasti zdravotnictví.
- znalecká činnost (Hirt, 2015).

3.15 Myslivost v zahraničí

Stále více lovců se vydává vyhledávat lovecké zážitky v zahraničí. Naleznou tam nejen rozmanité druhy zvěře, ale i sportovní způsob lovu, chuť rizika a hledání kontaktů

s jinými lidmi a jinými způsobu lovu. To vše je láká k lovu v zahraničí. Snaží se neustále objevovat nové oblasti a nová lovecká místa (Kolektiv autorů, 1996).

3.15.1 Středoevropský revírní systém myslivosti

Myslivost je v těchto zemích formována dlouhou tradicí. Zachovaná pravidla tzv. správného výhonu myslivosti jsou pevně zakořeněná a v některých státech jsou i součástí legislativy např. Spolkový zákon o myslivosti Bundesjagdgesetz z 29. 11. 1952 (BGBl IS 780) ve znění novel (Bei der Ausübung der Jagd sind die allgemeinen anerkannten Grundsätze deutscher Waidgerechtigkeit zu beachten) (Novák, 2007).

Základem pro tvorbu honiteb jsou vlastnická práva k honebním pozemkům (Hanzal, 2008). Honební společenstva, jejich zakládání, provoz, včetně obecného ručení za hospodaření této právnické osoby, nájem honiteb i jejich využití, jsou kodifikovány stejně, jako v našem zákonu o myslivosti (Novák, 2007).

Státní instituce regulují myslivost ve prospěch zvěře a jejího prostředí. Velikost honiteb se odvíjí od národních zvyklostí a vývoji legislativy. Ve všech zákonech je možné vysledovat především důraz na kvalifikaci myslivců a velmi výraznou preferenci nájmu honiteb občany těchto zemí, zejména se jedná o držitele národních nebo regionálních loveckých lístků (Hanzal, 2008). Například v Rakousku či Německu si honitbu může pronajmout jen ten, kdo drží více jak 3 roky nebo 5 let loveckých lístek vydaný v příslušné zemi (Novák, 2007).

Základ myslivosti tvoří plánovitý lov zvěře. Zákony definují ochranu a péči o zvěř. V historických předpisech už od středověku můžeme vysledovat výrazná omezení lovu ve prospěch zvěře. Velká druhová četnost volně žijících živočichů je předmětem myslivosti v těchto zemích (Hanzal, 2008). Velká hustota osídlení území a zkulturnování krajiny se odráží v relativně malém počtu myslivců (Novák, 2007).

Česká republika

Česká myslivost se skládá ze sedmi oborů, jsou to myslivecké zákonodárství, myslivecká zoologie, péče o zvěř, lovecká kynologie, lovecké střelectví, lovectví a myslivecká osvěta. Česká myslivost je součástí nemateriálních statků tradiční a lidové kultury České republiky. Žádný jiný národ nemá tak zakořeněné zvyky a tradice.

Základní podmínkou pro uznání honitby je minimální výměra 500 ha souvislých honebních pozemků. Vlastník nebo sdružení vlastníků žádají ve správním řízení o uznání honitby (Štěpánek, 2013). Výkon práva myslivosti zcela spadá do kompetence

uživatele honitby. Tento uživatel honitby sám určuje i podíl svých členů na praktickém výkonu práva myslivosti. Rozsah je definován prostřednictvím povolenky k lovu, ve které uvádí druhy, počty i věkovou strukturu zvěře, které je držitel loveckého lístku a této povolenky oprávněn v honitbě lovit. Občan ČR, který se chce podílet na komplexním výkonu práva myslivosti, musí kromě souhlasu uživatele honitby v podobě povolenky k lovu, vlastnit také lovecký lístek pro české občany, potvrzení o povinném pojištění odpovědnosti za škody způsobené při výkonu práva myslivosti, zbrojní průkaz skupiny „C“ a průkaz zbraně, s níž loví (Hansen-Catta, 2008).

Rakousko

V Rakousku je lov možný pouze za doprovodu profesionálního loveckého průvodce (Vosátka, 2013). Lovecký lístek lze získat až po absolvování 6 – 8 měsíčního kurzu, pokud není obnoven po dobu delší než 3 roky, musí zkoušku vykonat znovu. Lovecké lístky se dělí na roční, tříletý, denní a sokolnický. Držitel loveckého lístku se automaticky stává členem regionálních mysliveckých organizací, včetně zemské organizace. Ta je profesní a má přesně vymezené pravomoci v rámci práva myslivosti. Vyloučení z mysliveckého svazu znamená i ztrátu loveckého lístku a je závazné pro státní správu. V Rakousku rozlišují právo myslivosti od výkonu práva myslivosti. Právo náleží vlastníku honebního pozemku, pokud nemá dostatečnou výměru, stává se automaticky členem organizace nositelů práva myslivosti v rámci dané obce (Hanzal, 2008). Loví se za poplatky, které stanoví vláda nebo majitelé honiteb (Vosátka, 2013). Podle spolkové země je minimální výměra honiteb od 115 do 300ha. Každá spolková země má i svůj myslivecký zákon, administrativní uspořádání je v kompetenci jednotlivých zemí. Nejvyšší orgány státní správy myslivosti jsou spolkové vlády, které zastupuje Zemská rada pro zemědělství a lesnictví (Hanzal, 2008).

Loví se veškerá drobná i velká zvěř, zahraniční lovci vyhledávají lov na kamzíky a srnce. Kamzíci se většinou loví šouláním, ale srnci i na čekané. Ideálním obdobím pro lov je od srpna až do poloviny října (Kolektiv autorů, 1996). Myslivecká stráž je dobrovolná nebo profesionální. Na specializovaných školách nebo v tříletém učebním oboru u učebního pána s oprávněním jsou vychováváni profesionální myslivci (Hanzal, 2008).

Německo

V Německu je minimální výměra pro honitby vlastní 75ha a pro honitby společenstevní 150ha. Každá spolková země má vlastní myslivecká zákon, který je doplněn o zákon federální. Státní správu zde vykonávají zemské úřady pro zemědělství a lesnictví. Mysliveckou organizaci nalezneme v každém okrese, avšak členství v ní není povinné. Tyto zemské myslivecké organizace tvoří Federální myslivecký svaz. Zástupci mysliveckých organizací jsou členy poradních mysliveckých rad na všech úrovních státní správy (Hanzal, 2008).

3.15.2 Skandinávský systém myslivosti

Myslivost je zde vykonávána ve formě, která byla ve střední Evropě známa před několika staletími. Na prvním místě je zde úlovek. Získání zvěřiny lze přirovnat ke „sběru úrody“, kterou nabízí příroda (Hanzal, 2008). Trofej zde neexistuje, etika lovu má podřadnější místo. Důležitý je především lov, ani péče o zvěř ve skandinávském systému myslivosti prakticky neexistují (Novák, 2007). To samé platí i o tradicích oblečení či ostatních projevech mysliveckých tradic vyjadřujících úctu k ulovené zvěři (Hanzal, 2008).

Základem oprávnění k lovu je tzv. licenční systém, kdy po vydání licence je možné lovit na celé území státu nebo na jeho části. Za tuto licenci se platí poplatek, jeho výše výrazně preferuje místní lovce. Předmětem lovu je zejména spárkatá zvěř a zvěřina náleží lovcům. Legislativa upravuje doby lovu, způsoby lovu a používání střelných zbraní. Myslivci v těchto státech mají nejvyšší podíl na počtu obyvatel (Novák, 2007).

Finsko

Ve Finsku může výkon práva myslivosti provozovat majitel pozemku, na státních pozemcích výkon práva myslivosti můžou provozovat licenční lovci. Minimální výměra honitby zde není stanovena a výkon práva myslivosti řídí stát. Pro získání loveckého lístku je nutné složit komisionální zkoušku. Účastník lovu na spárkatou zvěř musí absolvovat cvičnou střelbu na terč běžícího losa, při lovu musí být oblečen do reflexního oblečení a mít červenou čepici (Hanzal a kol., 2008).

Švédsko

Ve Švédsku se loví zejména losi na nátláčkách a srnci šouláním. Trofeje jsou velmi kvalitní. Před každým začátkem lovu musí střelci absolvovat zkušební střelbu do

terče. Ti, kteří neuspějí, nejsou k lovu připuštěni a nemohou se ho zúčastnit (Vosátka, 2013).

4. Postup při vzniku mimořádné události

Mimořádná událost na společném lovu

Vzhledem k tomu, že společný hon neprobíhá vždy na přehledném místě, volném prostranství, ale i v lesích, houštinách a horách, může dojít, ač si to nikdo nepřeje k úrazu střelnou zbraní, postřelení či usmrcení lovce, honce či jiného účastníka společného lovu.

V tomto případě bychom měli dodržet několik zásad, které by nám měli pomoci mimořádnou událost řádně objasnit a především pomoci zraněnému. Jedná se o povinnosti mysliveckého hospodáře, nebo vedoucího honu:

- zastavit střelbu
- poskytnout zraněnému první pomoc
- přivolat lékařskou pomoc zraněnému
- označit místo události
- přivolat Policii ČR

Pokud se budeme zabývat jednotlivými body, připravíme se tak lépe na vznik mimořádné události a budeme ji tak moci i lépe předcházet.

Zastavit střelbu. Tohoto práva, zastavit střelbu, bychom měli využívat nejen při vzniku mimořádné události, ale i v průběhu společného honu, pokud máme podezření, že v palebném sektoru se pohybují cizí osoby, nebo by při pokračování ve společném honu mohlo dojít ke zranění nezúčastněné osoby, lovce, honce nebo jiného účastníka honu.

Poskytnou první pomoc. To by mělo být samozřejmostí, nejen při mimořádné události. Při společném honu, který je veden v náročném terénu, nebo vlivem špatných povětrnostních podmínek může dojít k úrazu i vlivem předešlých zdravotních problémů účastníka honu, vyčerpání, podklouznutí a následným pádem, nebo z jiné příčiny. V tomto případě si musíme uvědomit, že je nejdůležitější zkontrolovat životní funkce zraněného, uložit jej do stabilizované polohy a provést protišokové opatření. Zastavit krvácení, sledovat zraněného, komunikovat s ním, uklidňovat jej.

Přivolat lékařskou pomoc. V současné době, když je skoro každý účastník společného honu vybaven mobilním telefonem, to již není žádný problém. V hlášení o úrazu bychom měli uvést jméno volajícího, jméno zraněného, datum narození, rodné číslo za lomítkem, pokud víme i název zdravotní pojišťovny, popsat druh zranění a jakou jsme poskytli první pomoc, přesně popsat místo, kde k mimořádné události či

poranění došlo, uvést příjezdovou komunikaci popřípadě důležité orientační body v terénu. Vzhledem k tomu, že jsou operátoři na lince 155 školení z první pomoci, nezavěšujeme a řídíme se jejich pokyny a tím je naše poskytnutí první pomoci ještě kvalitnější a účinnější.

Jakmile to okolnosti dovolí a pokud došlo ke střelnému zranění, zajistíme střelecké stanoviště střelců, palebné sektory, zapíšeme si pořadí posledních výstřelů, před mimořádnou událostí, svědky. Myslivecký hospodář, vedoucí honu nakreslí náčrtek, který předá policejním orgánům pro potřeby jich šetření.

Přivolá Policii ČR. Vzhledem k tomu, že v současné době jsou všechny složky elektronicky propojeny Hasičský záchranný sbor České republiky, Policie České republiky a Zdravotnická záchranná služba, jsou členy takzvaného Integrovaného záchranného systému (IZS), který zastřešuje linky tísňového volání 150, 155, 158 a 112. Jedná se o Integrovaný záchranný systém, budovaný od roku 1993 podle usnesení vlády č. 264 až do současné regulace podle zákona – Zákon číslo 239 / 2000 Sb., o integrovaném záchranném systému (Pokorný 2003). Jednotlivé složky jsou vzájemně elektronicky propojeny a jednotlivá oznámení, přijatá od občanů v tísni si přeposílají tak, aby byla poskytnutá pomoc zraněnému, či osobě v nouzi ještě rychlejší, účinnější, efektivnější a koordinovanější. Z titulu správce nepřetržité linky pro nouzové volání zajišťují složky IZS nepřetržitou pohotovost. Ovšem pokud mohu doporučit ze své zkušenosti je zapotřebí si uvědomit CO oznamuji a KOMU. Pokud budu oznamovat krádež, budu volat na linku 158 - Policie České republiky. V našem případě pokud se jedná o úraz, jako je tomu v našem případě, budu volat na linku 155 – Zdravotnické záchranné služby. Někteří lidé se zamyslí a řeknou si PROČ tento postup, vždyť to bude vyšetřovat Police České republiky. Vysvětlení je velice jednoduché, na lince 155 – Zdravotnické záchranné služby jsou vyškolené zdravotní sestry, které ovládají první pomoc a jsou schopné po telefonu nám poradit jak první pomoc poskytnout a pomoci tak zraněnému o co nám jde v první řadě – snížit tak škody vzniklé mimořádnou událostí. Jak již jsem výše uvedl, tak Zdravotnická záchranná služba přepoše písemnou zprávu o události na Policii České republiky, na Integrované operační středisko, které zprávu dále odešle na místě příslušný útvar, který na místo vyšle hlídku Policie České republiky. Linka 112 je spravována Hasičským záchranným sborem České republiky, její centrála je v Praze, a pokud uvedu, že místo události je v „ Hradci „, je zpráva o oznámení přeposílána do všech měst, kde je uvedeno v názvu města či obce „ Hradec „, - Hradec Králové, Jindřichův Hradec a posádky, většinou Policie České republiky jedou

oznámení prověřit, zda na tomto místě došlo k nějaké mimořádné události a tím nám utíká drahocenný čas, který může rozhodnout o bytí a nebytí.

Po příjezdu na místo se záchranáři ujmou zraněného, policisté vyšetřování, a pokud jsou zapotřebí i hasiči, ujmou se transportu zraněného z nepřístupného terénu. Následně myslivecký hospodář, nebo vedoucí honu předává policistům seznam všech účastníků, náčrtek honu, seznámí je se situací, která probíhala před vznikem mimořádné události a popíše i co následovalo. V tomto okamžiku může dojít k malému, byť podstatnému nedorozumění mezi mysliveckým hospodářem, vedoucím honu a policistou, neboť každý z nich má za povinnost vyhotovit náčrtek a může se stát, že policista z nevědomosti, toto odmítne a myslivecký hospodář, vedoucí honu jej nevyhotoví. Tím může dojít k chybě, která může být dosti podstatná pro další šetření policejními orgány a řádné objasnění věci. Je zapotřebí si uvědomit, že se jedná o dva náčrty, které mohou usnadnit další šetření policejními orgány. Myslivecký hospodář, vedoucí honu, zadokumentuje postavení střelců před vznikem mimořádné události, směr pohybu lovené zvěře a směr střelby lovců. Policista zadokumentuje stav místa činu, mimořádné události až po jeho příjezdu na místo. Načrtne, to co vidí, neboť náčrtek je součástí ohledání místa činu, což je část popisná. Může se tedy stát, že se policisté dostanou na místo až poté co byl zraněný, postřelený účastník společného lovu, honu již odvezen a tedy popíší prázdné místo, travnatý porost, část lesa, nebo jiný krajinný prvek, kde k mimořádné události došlo. I tato činnost má své opodstatnění, neboť policisté na místě zadokumentují stopy, které na místě viník – pachatel způsobil a zanechal. Tyto stopy poté slouží k prokazování viny, ale i nevinu účastníků řízení. Tato činnost je popsána v Trestním řádu č. 141/1961 Sb. Části druhé nazvané. Přípravné řízení.

Činnost policistů po příjezdu na místo

Policista, který se na místo činu dostaví jako první, zajistí provedení prvotních a neodkladných úkolů, které jsou i někdy neopakovatelné.

Seznámí se situací na místě činu a o dosud provedených opatřeních či úkonech, zejména o změnách na místě. Informuje Integrované operační středisko o situaci, pokud je to potřeba vyžádá si na místo pomoc jiných hlídek, nebo Zdravotnickou záchrannou službu. Je-li potřeba vykonat nějaké zajišťovací a neodkladné úkony, zajistí jejich provedení (vyproštění zraněného, ...).

Poskytne první pomoc zraněnému, pokud je již na místě Zdravotnická záchranná služba, je jí nápomocen při ošetření poraněného, jeho transportu, pokud to vyžaduje,

přivolá na místo členy Hasičského záchranného sboru, popřípadě organizuje součinnost zasahujících jednotek na místě. Pokud se nepodílí policisté na ošetření poraněného, zjistí od zasahujících lékařů rozsah poranění a jeho popis poranění (zda bylo způsobeno jednotnou střelou či hromadnou, pádem, zhoršením zdravotního stavu, ...).

Zajistí místo činu. Jedná se o prostor, kde k mimořádné události došlo, popřípadě prostor, který s činem, nebo událostí souvisí, popřípadě je důležitý pro řádné objasnění věci, trestní řízení (místo, události, stanoviště střelce, ...).

Dle trestního řádu, provede ohledání místa činu, pořídí fotodokumentaci, načrtne náčrtek místa činu a zajistí všechny stopy, které jsou důležité pro trestní řízení. Pokud není schopen toto provést, přivolá na místo kriminalistického technika Územního odboru (místně příslušného), který provede fotodokumentaci a zajištění stop. Pokud to situace vyžaduje, přivolá na místo experta (znalce z oboru soudního lékařství, ...).

Zkontaktuje mysliveckého hospodáře, vedoucího společného honu a vyžádá si seznam účastníků společného honu.

Provede orientační dechové zkoušky na požití alkoholu účastníky společného honu. V případě pozitivní zkoušky viníka, je-li na místě zjištěn – pachatele, zajistí jeho lékařské vyšetření na ovlivnění alkoholem popřípadě jiné návykové látky spojené s odběrem žilní krve, pro potřeby dalšího odborného zkoumání.

Provede kontrolu seznamu osob poskytnutý mysliveckým hospodářem a od každého účastníka společného honu si vyžádá občanský průkaz, ověří platnost zbrojního průkazu, průkaz zbraně, s kterou se účastní lovec společného honu a ověří si výrobní čísla zbraní.

Od každého lovce zajistí po jednom kusu od každého druhu a výrobce střeliva, které má lovec s sebou na společném honu, toto uloží do sáčků na zajištění stop. Sáček označí číslem jednacím (pokud je již přiděleno), datem kdy střelivo zajistil, osobními údaji střelce, který náboje vydal (jméno, příjmení, datum narození), pořadovým číslem (stopa číslo 1, ..., 25), druhem stopy (stopa – balistická) a po příjezdu na svůj základní útvar všechny stopy zapíše do systému. Při odebrání nábojů, vydá každému střelci potvrzení o vydání nábojů, kde je uveden počet, druh, ráže a osobní údaje střelce, který náboje vydal.

Pokud na místě střelec odmítne náboje pro potřeby policejních orgánů vydat, náboje dle postupu uvedeného v trestním řádu odebere.

Je-li na místě zjištěn viník – pachatel, zajistí i jeho zbraň o čemž střelci - pachateli vydá potvrzení o odebrání zbraně a rovněž i v tomto případě, pokud pachatel

odmítne zbraň vydat, dle trestního řádu zbraň odebere. Toto může provést i u osoby podezřelé ze spáchání trestného činu – mimořádné události.

Provede prvotní šetření na místě činu a vytěží účastníky společného honu. Jeho cílem je zjistit odpovědi na 7 základních kriminalistických otázek: co se stalo, místo kde se to stalo, komu se to stalo, kdy se to stalo, kdo je poškozený, nebo komu byla škoda způsobena, jak se to stalo, kdo to způsobil. Při tomto úkonu provede šetření policejní orgán i u osob, které nebyli účastníky společného honu, ale honu přihlíželi, pokud jsou v okolí a mohli by uvést skutečnosti, které by mohli vést k řádnému objasnění věci. Pokud si někdo pořizoval fotodokumentaci o průběhu společného honu, zajistí i tuto fotodokumentaci.

Je-li to důležité a neodkladné, vyzve osobu (osoby) k podání na místní služebně, popřípadě na jiném útvaru Policie České republiky a to buď ihned, nebo v dohodnutém termínu. Osoba takto vyzvaná, je povinna výzvě vyhovět.

Po příjezdu na základní útvar případ administrativně zpracuje. Sepíše úřední záznam, ve kterém zapíše výpovědi osob na místě vytěžených, včetně osobních údajů a telefonického kontaktu a další informace, které zajistil na místě činu a v jeho okolí, které by mohli vést k řádnému objasnění věci.

Vyhotoví protokol o ohledání místa činu, kde zapíše všechny informace, které získal při ohledání místa činu, zapíše získané stopy, vyhotoví náčrtek místa činu.

Vyhotoví fotodokumentaci - zaeviduje fotografie z místa činu, kde je i stručný popis fotografie.

Ohledání místa činu

Tato činnost je popsána v Trestním řádu č. 141/1961 Sb. Části druhé nazvané. Přípravné řízení. Ohledná místa činu se dá definovat jako přímé pozorování skutečností na místě činu důležitých pro účely trestního řízení.

Jde o činnost policejních orgánů, která vede k vyhodnocení a dokumentaci celkové situace, zjištění a hodnocení místa činu, stop činu a předmětů, které se na místě nacházejí. Špatné ohledání místa činu může vést ke ztrátě důkazů pro trestní řízení o vině či nevině podezřelého a objektivní uzavření případu. Každé opakované ohledání místa činu je nedůslednou prací Policie na místě činu. Tato činnost policejních orgánů je označována jako neopakovatelný úkon, který by měl odpovědět na sedm základních kriminalistických otázek:

1. Co ?

2. Kdy ?
3. Kde ?
4. Kdo ?
5. Jak ?
6. Čím ?
7. Proč ? = následek jednání.

Účelem ohledání místa činu je zajistit, konstatovat a trvale zachytit celkovou situaci na místě.

Při příjezdu hlídka Policie České republiky může využít moderní technologie a zastavit vozidlo v takovém místě, kde využije záznamového zařízení vozidla (kamery), které bude dokumentovat činnost od doby příjezdu policejní hlídky na místo činu. Dále policista využije videokamery, kterou nosí na své výstroji. Tuto kameru po příjezdu na místo mimořádné události aktivuje. Takto nahraný videozáznam je využit jako jeden z důkazních prostředků, aniž by ovlivňoval záchranné práce, na kterých se mohou policisté podílet. Záznam z kamery je možné sledovat na monitoru ve vozidle (lze přepínat mezi přední a zadní kamerou, navigací, ...). Je zapotřebí si uvědomit, že umístěním vozidla by nemělo být znehodnoceno samotné místo činu, neměl by být znemožněn příjezd Zdravotnické záchranné službě, nebo Hasičskému záchrannému sboru.

Ohledání místa činu zahrnuje

1. provedení neodkladných úkonů
2. přípravu ohledání
3. vlastní ohledání
4. vyhodnocení ohledání

Dokumentace ohledání místa činu.

K dokumentaci na místě činu policejní orgány užijí:

- protokol o ohledání místa činu
- fotografie a videozáznam z místa činu
- topografie

Do této skupiny patří náčrtek (je proveden od ruky, bez měřítka), plánec (přesný půdorys), měřítko, určení světových stran, označení místa, kde byly nalezeny stopy, legenda, podpis zpracovatele.

Protokol o ohledání místa činu

Jedná se o jeden ze základních dokumentů, které slouží pro jednání před soudem. Je nenahraditelný důkaz, slouží v případě potřeby jako podklad pro obnovení situace na místě činu při rekonstrukci. Jsou v něm uvedeny skutečnosti, které byly při ohledání místa činu zjištěny – nikoliv žádné úvahy či spekulace. Při jeho sepisování se používají jednoznačné výrazy a odborné názvy. Při měření se uvádí míry v metrech, centimetrech a nelze použít výraz jako je opodál. Popis věci, místa, poškození se provádí tak, aby každý, kdo bude protokol číst, měl objektivní obraz popisované věci, místa nebo poškození, k tomu se užívá jednoznačných formulací. Číslo stop musí být v souladu s fotodokumentací, čísla stop NELZE měnit. Pokud se provádí v jednom případě ohledání na dvou místech, které spolu souvisí (místo, kde leží poraněný a místo střelce), pokračuje se v číslování dle pořadí (1, 2, ..., 12), popřípadě se odliší jako stopa A1 a B1. Za obsahovou část nese odpovědnost zpracovatel, za zadokumentování stop odpovídá technik Územního odboru SKPV místně a věcně příslušného útvaru Policie České republiky byl – li na místo přizván.

Protokol obsahuje:

1. Úvodní část

- číslo spisu, datum,
- označení místa,
- označení události, v souvislosti s níž bylo ohledání provedeno (důvod – oznámení),
- osoby, které ohledání místa činu provedli,
- osoby přítomné,
- podmínky ohledání (povětrnostní podmínky, viditelnost, denní světlo, umělé osvětlení, teplota, ...),
- použitá technika,
- způsob ohledání (použitý postup),
- začátek a konec ohledání, přesný čas.

2. Popisná část

- orientační popis ohledávaného objektu (viz. výše uvedeno), postup při ohledání, přesná specifikace stop a předmětů,
- při ohledání v terénu, poloha nejnápadnějších neměnných orientačních bodů,
- podrobný popis prostoru objektu ohledání, výchozí bod měření,

- situace na místě činu v době ohledání (co vidíme),
- popis přístupové cesty k místu ohledání a vše co na ní bylo nalezeno, zadokumentováno a zajištěno,
- postup při ohledání,
- přesná specifikace zajištěných stop a předmětů,
- místa, kde byly nalezeny stopy a věci.

3. Závěrečná část

- soupis všech zajištěných stop a předmětů, které byly na místě činu zadokumentovány a zajištěny, jaké dokumenty byly pořízeny (fotodokumentace),
- jak bylo se stopami naloženo (uloženy u spisu, zaslány na OKTE k provedení odborného zkoumání),
- podpisové doložky.

Fotodokumentace

Při pořizování fotodokumentace bychom měli nejprve pořídit snímek celého objektu ohledání, orientační snímek a poté bychom měli zadokumentovat jednotlivé stopy, místo a detaily události.

Při ohledání místa mimořádné události (místa činu), pokud to okolnosti dovolí, bychom měli zjistit stanoviště střelce. Při tomto vycházíme ze zjištěných a zajištěných stop, ze zjištění policejních orgánů (výsledků svědků) a dalších zjištění jako jsou – stopy nohou, místo nálezu nábojnic nebo zátek brokových nábojů, rozptyl broků, průstřely a zástřely v objektech, účinnost střelby, popř. jiný úhel dopadu nebo doletu střely, záblesk nebo zvuk, možnosti postavení střelce v terénu a popřípadě dalších stop.

Náčrtek

Náčrtek je podkladem pro zpracování plánu místa, kde se provádí ohledání, popřípadě může i tento plán v jednodušších případech nahrazovat, není-li vypracován. Náčrtek se zpracovává v průběhu ohledání místa. Zakresluje se situace, předměty, věci a stopy, tak jak jsou při ohledání místa zjištěny.

1. Náčrtek orientační – zachycuje umístění místa události v prostoru s nejbližším okolím, charakter terénu, důležité objekty, komunikace, příjezdová cesta. K tomuto lze využít katastrálních, nebo jiných map.

2. Náčrtek situační – zachycuje všechny objekty, které mohou ujasnit situaci na místě (věci, stopy, stanoviště svědků, odkud událost sledovali,...).
3. Náčrtek polo detailní a detailní – zachycuje menší úseky místa, jednotlivé předměty, věci a stopy.

Náčrtek mysliveckého hospodáře

Náčrtek mysliveckého hospodáře, nebo vedoucího společného lovu, honu na rozdíl od náčrtku policejních orgánů zobrazuje leč, postup lovců terénem a směr leče, pohyb lovené zvěře lečí, postavení střelců a pořadí posledních výstřelů. Vzhledem k tomu, že tento náčrtek zachycuje situaci, před vznikem mimořádné události, je tedy jedním z důležitých důkazních prostředků. Vzhledem k tomu, že jsem byl při vzniku mimořádné události, při objasnění věci mi pomohlo požádat všechny účastníky honu, aby každý načrtl své postavení v době vzniku mimořádné události a svých kolegů.

Jak správně oznámit mimořádnou událost

Oznámení provádíme na linku 150, 155, 158 nebo 112. Před telefonickým oznámením o mimořádné události, zranění účastníka společného lovu, honu si musíme nejprve uvědomit a ujasnit několik základních informací a údajů. Jak jsem již uvedl, pokud se bude jednat o zranění, nebo úraz a budeme potřebovat pomoci odborně vyškoleného personálu, voláme na linku 155. S operátorkou zůstaneme v telefonickém kontaktu tak dlouho, pokud to bude nutné k záchraně lidského života a nemusíme již jednou oznámenou událost oznamovat na linku 158, 150 nebo 112.

1. Oznámíme, kdo volá - představíme se, sdělíme kontaktní údaje – telefonní číslo.
2. Uvedeme místo, kde k události došlo a událost (typ poranění – zlomenina pravé horní končetiny, průstřel dolní pravé končetiny) stručně popíšeme.
3. Kdo je zraněn - jméno, příjmení, datum narození. Lépe je uvést rodné číslo zraněného, popřípadě zdravotní pojišťovnu, čas zranění a způsob jak k němu došlo.
4. Uvedeme rozsah zranění, a jakou jsme poskytli zraněnému první pomoc, jak v poskytování první pomoci budeme pokračovat a jaké máme prostředky k poskytnutí první pomoci. V současné době nám i operátor(ka) linky 155 po telefonu poradí, jak neoptimálněji a nejúčinněji pokračovat v první pomoci a zajištění životních funkcí zraněného.

5. Sdělíme příjezdovou cestu, nejbližší komunikaci, popřípadě místo pro přistání vrtulníku a následný příjezd složek Integrovaného záchranného systému, označení místa události, křižovatky, orientační body v terénu.

První pomoc

Náhlé postižení zdraví je neočekávaná příhoda, která může vzniknout kdykoli a kdekoli (Dvořáček, Hrabovský, 1981). Toto můžeme rozdělit na dvě základní skupiny. V první skupině jsou méně vážná poranění, například drobné řezné rány, oděrky. Jedná se o poranění, které ve většině případů si dokážeme ošetřit sami. V druhé skupině se jedná o zranění, které vyžadují pomoc druhé osoby. Jde především o zranění například z dopravních nehod, srdeční příhody, střelné poranění a další. Jako třetí skupina může být zhoršení zdravotního stavu osoby již v léčení, například hypoglykémie a jiné.

Znalost základních základů poskytnutí první pomoci jsou nám vštěpovány již při vyučování na základních školách, v skautských oddílech a dále pak při našem dalším studiu a sebevzdělávání. Například při absolvování kurzu řidičského nebo i uchazeče kurzu o zbrojní průkaz. Tedy znalost poskytnutí první pomoci má patřit mezi základní vědomosti každého člověka, sami nevíme, kdy budeme potřebovat pomoc jiného a kdy ji naopak můžeme někomu sami poskytnout (Stolařík, Lindaur, 1963).

Cílem první pomoci je poskytnout první pomoc tak, aby následky pro postiženého byly co nejmenší a aby se předešlo komplikacím a dosáhlo se tak brzkého uzdravení (Dvořáček, Hrabovský, 1981).

Při záchrane lidského života jde o minuty. Pro rychlý příjezd záchranné služby, nebo přilet vrtulníku je důležitá přesná znalost místa zásahu. Při oznámení se velice často setkáváme s tím, že oznamující uvede místní název lokality (např. V loučkách), který není zanesen v mapách. V současné době je na trhu mobilní aplikace připravená odesílat nouzové zprávy s Vaší přesnou polohou „Záchranka“. Registrace a použití aplikace je zdarma. Její použití je velice jednoduché. Po nainstalování do mobilního telefonu stačí přidržet prst na symbolu červeného kříže po dobu 3 vteřin (alarm můžete do 5 vteřin zrušit). Po uplynutí ochranného intervalu bude odeslána nouzová zpráva s Vaší přesnou polohou GPS a zároveň dojde k propojení hovoru s operátorkou - operátorem linky 155. Telefonický hovor je impulsem k zahájení záchranné operace. Při neaktivním nebo nedostatečném datovém spojení je nouzová zpráva odeslána jako SMS.

Základní zásady první pomoci dělíme do čtyř skupin:

1. záchrana života,
2. minimalizovat vliv zranění na organismus,
3. potlačit bolest a utrpení,
4. poskytnout první pomoc rychle, kvalitně a v dostatečném rozsahu.

Všeobecný postup při prohlídce zraněného

Při prohlídce zraněného bychom se měli postupovat takto:

1. zkontrolujeme životní funkce dýchání a srdeční činnost,
2. zjistíme zjevné poranění a zastavíme všechna krvácení,
3. zkontrolujeme hlavu – otoky, modřiny, odřeniny,
4. pokud je zraněný při vědomí, zjistíme, zda se orientuje (kde je), co se stalo,
5. zjistíme, zda poraněný může hýbat hlavou, krkem, pokud ano jemným pohmatem zkontrolujeme páteř, pokud se jedná o poranění páteře, se zraněným nemanipulujeme,
6. zkontrolujeme horní a dolní končetiny,
7. při hlubokém nádechu poraněného a odkašlání, zjistíme poranění hrudníku, zatažením a uvolněním břicha, zkontrolujeme vnitřní zranění,
8. zjistíme příčinu zranění nebo zhoršení zdravotního stavu.

Střelná poranění z brokovnice (hromadnými střelami) se řadí mezi velmi závažné zranění a často i smrtelné. Při soudně-lékařském posuzování a zhodnocení jde o náročnější úkol než při poranění jednotnou střelou.

Kontaktní střelné poranění:

- jeden či dva vstřelové otvory s hladkými okraji, přibližně o průměru hlavně zbraně,
- zóna zhmoždění v okolí vstřelového defektu,
- otisk ústí hlavně,
- okraje rány jsou spálené,
- v okolí rány se může vyskytnout i krevní výron,
- červené zbarvení tkání v okolí rány,
- střelný prach, saze nejsou v okolí rány, ale mohou být zachyceny na oděvu,
- části brokového náboje v ráně, ucpávka, kontejner, ...

- při zásahu – poranění hlavy, rozeklaná, nebo roztržená oblast vstřelu, tento typ poranění může nastat i v místech kde je plochá kost,

Poranění z několika centimetrů (téměř kontaktní vzdálenost):

- oválný vstřelový otvor, pokud je střelba pod úhlem je oválného tvaru,
- hladké nebo lehce zoubkované okraje rány,
- absence satelitních vstřelů,
- v okolí vstřelového otvoru popálení kůže, ožeh chlupů a vlasů,
- červené zbarvení tkáně v okolí rány,
- saze v okolí rány, přítomnost prachové tetováže v okolí vstřelu, někdy mohou být i nespálená zrna v ráně,
- kontejner, ucpávka v ráně.

Poranění z relativní blízkosti (20 – 40 cm):

- vroubkovaný a zubatý vstřelový otvor,
- absence satelitních vstřelů,
- může být ožehnutí kůže, chlupů a vlasů,
- přítomnost prachové tetováže,
- saze jsou v ráně v minimálním množství,
- plastový kontejner, ucpávka v ráně.

Poranění ze vzdálenosti 1 – 5 m:

- vstřelový otvor je menší, zoubkovaný,
- malé satelitní vstřelové otvory v okolí rány,
- absence sazí a stop po ožehnutí,
- prachová tetováž může být (do 1-2 m),
- plastový kontejner, ucpávka v ráně nekonstantně,
- otisk plastového kontejneru, nebo ucpávky v ráně, nebo pod ní.

Poranění ze vzdálenosti 5 a více metrů:

- progresivní zmenšování centrálního otvoru, nebo jeho úplná absence,
- četné drobné satelitní vstřely,
- plastový kontejner, ucpávka, saze a prach neovlivňují vzhled zranění.

Při poranění jednotnou střelou jsou většinou zranění spojená s rozsáhlou devastací měkkých tkání těla. Při kontaktní střelbě je účinek zvýšen výšlehem úst'ových plynů. Jednotné střely do brokovnic vzhledem ke své konstrukci a značné hmotnosti mají velký deformační potenciál. Vstřelový defekt, vzniklý jednotnou střelou bývá okrouhlý nebo oválný.

Nejprve se snažíme zjistit rozsah poranění u zraněného. Zkontrolujeme životní funkce, dýchání a činnost srdce. Zkontrolujeme vnější poranění, motoriku. Pokud se jedná o poranění páteře, se zraněným nemanipulujeme. Při vážnějších zraněních často dochází k šoku, který může často ohrozit život zraněného, aniž by zranění bylo smrtelné. Proto provádíme protišokové opatření.

Zraněného uložíme do protišokové polohy. Poraněného udržujeme v teple, přikryjeme jej popřípadě jej i podložíme. V parném horku zajistíme stín proti přehřátí. Se zraněným komunikujeme, sledujeme jej a uklidňujeme jej (Pokorný, 2010).

Balistika

Při střeleném poranění je vždy nutné najít střelu, její prohlídkou je možné usuzovat na zbraň, ze které bylo vystřeleno a mechanoskopickým zkoumáním povrchu střely je možné prokázat, že bylo vystřeleno z určité zbraně, nebo ji vyloučit (Hájek, 1987).

Kriminalistická balistická expertiza vychází z poznatků balistiky, nauky o zbraních a střelivu a kriminalistické mechanoskopie, které využívá, aplikuje a rozvíjí na objekty zkoumání významné pro trestní řízení.

Kriminalistickou balistickou expertizou se zkoumají a zjišťují:

- Zbraně, zejména střelné zbraně a střelivo - zkoumá se zpravidla zda jde o zbraň, střelnou zbraň, střelivo. Druh a značka zbraně, původ zbraně, doba výroby a charakteristika. Technický stav střelné zbraně, její způsobilost ke střelbě, činnost mechanismu, bezpečnost ovládání, odpor spouště, činnost pojistek, výskyt závad, možnost nežádoucího výstřelu, provedené dodatečné úpravy nebo úpravy na zbrani. Přesnost střelby. Druh, ráže, původ a stav nábojů, nebo jejich součástí. Příčina havárie zbraně nebo selhání náboje.
- Účinnost zbraní a střeliva – zde se zjišťují účinky zbraně na cíl, jakými účinky působila, nebo mohla zbraň či střelivo působit na cíl.

- Identifikace zbraně dle vystřelených nábojnic nebo střel – zjišťuje se skupinová příslušnost zbraně, podle vystřelených nábojnic, nebo střel. Zbraň Individuálně identifikuje podle vystřelených nábojnic a střel.
- Různé okolnosti související se střelbou – zde se především zjišťuje stanoviště střelce, směr střelby, vzdálenost střelby jednotnou a hromadnou střelou (vzdálenost ústí hlavně od zasaženého předmětu v okamžiku výstřelu) a doba poslední střelby. Dráhu letu střely a účinnost střely v různých bodech dráhy.
- Zda se střelnou zbraní nebyl spáchán trestný čin – zkoumají se nábojnice a střely získané střelbou ze zajištěné, odevzdané zbraně, nebo nábojnice a střely zajištěné při objasňování trestných činů, neznámých pachatelů, s nábojnicemi a střelami vedenými ve sbírce nábojnic a střel Kriminálního ústavu Policie České republiky z neobjasněných trestných činů.

Hledání viníka

V případě kdy hledáme viníka se musíme zamyslet nad slůvkem PROČ k mimořádné události došlo. Začneme událost vyhodnocovat a tím postupně skládat střípky skládky. Neštěstí je událost, která ovlivní všechny účastníky společné akce, společného lovu i když jde o individuální neštěstí. Ať byli přímo svědky události – kolegové, svědci, pachatel, záchranáři, přihlížející, dále jejich blízcí – kamarádi, kolegové, pozůstalí a všichni, kteří se o neštěstí dozvěděli, nebo s ním nějak pracují pracovníci pojišťovny, vyšetřovatelé, zdravotníci.

Kontakt rodiny

Pokud se stane mimořádná událost na společném lovu, honu patří i mezi nepříjemné povinnosti o této události vyrozumět rodinu poškozeného, zraněného. Tato situace je velice nepříjemná pro obě strany. V současné době Policie České republiky k tomuto účelu využívá proškolené osoby, interventy. Vzhledem ke svým zkušenostem bych tuto nepříjemnou povinnost ponechal na odbornících. Několikrát jsem se v této roli ocitl a není to vůbec jednoduché. Je nutné si uvědomit, že nikdo z poškozených nebude chtít vidět myslivce, kteří způsobili v jejich životě takovou změnu, zranění manžela, dědy, otce, syna, přítele, anebo dokonce i smrt. Je dobré s rodinnou navázat kontakt a pomoci při řešení vzniklé situace a tím pomoci i zmírnit dopad mimořádné události na rodinné příslušníky. K tomuto lze opět využít zkušeností interventa od Policie České republiky, psychologa, kamaráda nebo jiné zkušené osoby. Velice se mi

osvědčilo s rodinou spolupracovat a to až na vyřešení případu, ale i s pomocí s při jednání s pojišťovnou a jinými úřady. Musíme si uvědomit, že se jedná o velký zásah do celkového chodu rodiny.

Tab č. 1.: Záznam o průběhu mimořádné události z prosince roku 2012, když došlo k postřelení účastníka společného lovu, činnost policejních orgánů a mysliveckého hospodáře (Pavel Lenhart, 2017).

Průběh mimořádné události	Činnost policistů na místě mimořádné události	Správný postup policistů na místě mimořádné události
V odpoledních hodinách došlo k postřelení účastníka společného honu.		
Na místo se dostavil lékař RZP, který stabilizoval zraněného před převozem do FN v HK k ošetření.	Policisté přijeli na místo, viděli, že se jedná o střelné poranění, přivolali výjezdovou skupinu SKPV.	Zadokumentovat situaci na místě (postavení vozidla s kamerou, zapnout přenosné záznamové zařízení, fotodokumentace). Zjistit rozsah a příčinu zranění. Původní polohu těla a věcí na místě při příjezdu RZP. Podílet se na ošetření zraněného, řídit provoz na pozemní komunikaci. Zabezpečit místo činu proti znehodnocení (pokud je to možné).
Naložení zraněného do vozidla a odvoz do FN v Hradci Králové.	Myslivecký hospodář nabídl policistům, že udělá náčrtek, toto odmítl.	Převzít od mysliveckého hospodáře seznam účastníků společného lovu, náčrtek.
	Provedli dechové zkoušky účastníků společného lovu na přítomnost alkoholu v dechu.	Dle seznamu provést orientační dechové zkoušku na ovlivnění alkoholem. Zkontrolovat doklady – zbrojní průkaz, číslo zbraně a ráži (zapsat), odebrat od každého účastníka po jednom náboji od každého druhu, který má při sobě.
	Policisté odeslali účastníky společného lovu do knihovny (budova poblíž, se společenskou místností),	Provést šetření k objasnění vzniku události, zjištění viníka. Zajistit stopy, aby nedošlo

	kde mají vyčkat na příjezd výjezdové skupiny.	k jejich znehodnocení.
	Po příjezdu výjezdové skupiny SKPV místo zadokumentovali a šli za účastníky lovu do knihovny.	Přizvat na místo znalce z oboru – soudního lékařství k zajištění biologických stop, provést ohledání místa činu (se znalcem) a jeho okolí zadokumentovat zjištěné stopy.
	Po příchodu do knihovny vyzvali dva účastníky k sepsání zápisu na OOP, ostatní odeslali domů.	Provést opětovné šetření mezi účastníky společného lovu, upřesnění rozporů ve výpovědích a další dle zjištěného.
	Odjezd na základní útvar, kde provedli písemnou dokumentaci události.	Administrativní zpracování celé události – úřední záznamy, výslechy svědků, zúčastněných osob, ohledání místa činu, zpracování fotodokumentace.
	Asi po 4 hodinách přijeli kontrolovat do místa bydliště doklady a odebrali 2 ks nábojů.	

5 Metodika

Součástí bakalářské práce bylo dotazníkové šetření. Cílem průzkumu bylo zjistit, jak probíhá výuka o první lovecký lístek, zda došlo během honu k poranění a vliv mimořádné události na zkvalitnění bezpečnostních opatření – používání reflexních prvků, cvičnou střelbu, účast na střeleckých soutěžích. Dotazníkové šetření bylo zcela dobrovolné a anonymní.

Dotazníkové šetření bylo realizováno online pomocí Vyplňto.cz a probíhalo od 11.1.2017 do 9.2.2017. Respondenti byli získáváni prostřednictvím internetu, časopisu Myslivost, rozesláním odkazu studentům České zemědělské univerzity v Praze, ale i prostřednictvím spolků z okolí bydliště, kam byly dotazníky zaneseny v tištěné podobě. Dotazník obsahoval 52 otázek. Celkem se dotazníkového šetření zúčastnilo 328 respondentů.

5.1 Dotazník

Otázka č. 1.: Kolik Vám je let

Povinná otázka, respondent musel napsat odpověď vlastními slovy.

Otázka č. 2.: Pohlaví

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Muž
- b) Žena

Otázka č. 3.: Okres

Povinná otázka, respondent musel napsat odpověď vlastními slovy.

Otázka č. 4.: Jak dlouho máte lovecký lístek

Povinná otázka, respondent musel napsat odpověď vlastními slovy.

Otázka č. 5.: Jaké máte myslivecké vzdělání

Povinná otázka, respondent musel napsat odpověď vlastními slovy.

Otázka č. 6.: Jaké je vaše obecné vzdělání

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Vysokoškolské
- b) Maturita
- c) Vyučení
- d) Základní

Otázka č. 7.: Jakou funkci zastáváte v mysliveckém sdružení

Povinná otázka, respondent musel napsat odpověď vlastními slovy.

Otázka č. 8.: Vlastníte zbrojní průkaz

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 9.: Jak probíhal Váš výcvik ve střelbě při mysliveckém kurzu, byl dostačující

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 10.: Při výuce uchazeče o lovecký lístek jsem byl seznámen s bezpečností při používání zbraně dostatečně

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 11.: Při výuce uchazeče o lovecký lístek jsem byl proškolen za zdravotní péči tak, že bych dokázal ošetřit zraněného

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených možností.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 12.: Při výuce uchazeče o lovecký lístek byl teoretický výklad dostatečný

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 13.: Při výuce uchazeče o lovecký lístek jsem cvičil na střeleckém trenažéru
Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 14.: při výuce uchazeče o lovecký lístek jsem absolvoval střelby z brokovnice
Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 15.: Při výuce uchazeče o lovecký lístek jsem absolvoval střelby z malorážky
Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 16.: Při výuce uchazeče o lovecký lístek jsem absolvoval střelby z kulovnice
Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 17.: Je ve Vašem MS sdružení, spolku člen střelecké komise
Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 18.: Je ve Vašem MS sdružení, spolku člen určený ke spolupráci s komisí
OMS ČMMJ – organizující střelecké soutěže, či s ní spolupracující a informuje o
střeleckých soutěžích pořádaných OMS ČMMJ

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 19.: Provádí tento člen školení o bezpečnosti při střelbě, popřípadě jiná proškolená osoba

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Před společnými lovy
- b) 1x ročně
- c) 2x ročně
- d) 3x ročně
- e) Nikdy

Otázka č. 20.: Seznamuje Vás se soutěžemi pořádanými OMS či jinými spolky

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 21.: K výkonu práva myslivosti používáte

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit více z nabízených odpovědí.

- a) Zbraň kulovou
- b) Zbraň brokovou
- c) Zbraň kombinovanou

Otázka č. 22.: Při nákupu zbraně jste upřednostnili

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit více z nabízených odpovědí.

- a) Cenu
- b) Druh zvěře, který budete lovit
- c) Radu kamaráda
- d) Ráži
- e) Výkon zbraně – účinnost
- f) Vzhled zbraně
- g) Výrobce z ČR
- h) Zahraniční výrobce

Otázka č. 23.: Víte jaký dostřel má Vaše zbraň (uved'te orientační míru v metrech bez použití tabulek)

Nepovinná otázka, respondent mohl napsat odpověď vlastními slovy.

Otázka č. 24.: Probíhají ve Vašem sdružení, spolku – povinné střelby z kulové zbraně
Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo dopsat nějakou vlastní.

- a) Nepochívají
- b) 1 x ročně
- c) 2 x ročně

Otázka č. 25.: Probíhají ve Vašem sdružení, spolku – povinné střelby z brokové zbraně
Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo dopsat nějakou vlastní.

- a) Nepochívají
- b) 1 x ročně
- c) 2 x ročně

Otázka č. 26.: Organizuje Vaše MS sdružení, spolek myslivecký den včetně kulové střelby

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 27.: Organizuje Vaše MS sdružení, spolek myslivecký den včetně brokové střelby

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 28.: Účastním se sportovních soutěží a dále se zdokonaluji ve střelbě brokové disciplíny

Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených možností.

- a) Lovecké kolo
- b) Baterie – trap
- c) Skeet
- d) Parkur

- e) Vysoká věž
- f) Neúčastním se

Otázka č. 29.: Účastním se sportovních soutěží a dále se zdokonaluji ve střelbě kulové disciplíny

Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených možností.

- a) Bench rest – střelba s oporou, většinou na 200 m nebo 300 m
- b) Srnec, kňour, kamzík, liška 100 m
- c) Kňour na průseku (4 až 6 m)
- d) Liška 50 m
- e) Neúčastním se

Otázka č. 30.: Trénuji brokovou střelbu na střelnici

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Příležitostně

Otázka č. 31.: Trénuji kulovou střelbu na střelnici

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Příležitostně

Otázka č. 32.: Stal se u Vás v MS sdružení, spolku úraz myslivci, honci nebo nezúčastněné osobě střelnou zbraní při společném lovu v uplynulých 20-ti letech, vyberte i typ zbraně

Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Brokovou
- d) Kulovou

Otázka č. 33.: Nebo víte o této události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku
Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo
dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Brokovou
- d) Kulovou

Otázka č. 34.: Došlo ve Vašem MS sdružení, spolku k postřelení lovecky
upotřebitelného psa při společném lovu v uplynulých 20-ti letech
Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo
dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Brokovou
- d) Kulovou

Otázka č. 35.: Nebo víte o této události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku
Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo
dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Brokovou
- d) Kulovou

Otázka č. 36.: Stal se u Vás v MS sdružení, spolku úraz myslivci, honci nebo
nezúčastněné osobě střelnou zbraní při individuálním lovu v uplynulých 20-ti letech
Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo
dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Brokovou
- d) Kulovou

Otázka č. 37.: Nebo víte o této události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku
Povinná otázka, respondent musel zvolit alespoň některou z nabízených odpovědí nebo
dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Brokovou
- d) Kulovou

Otázka č. 38.: Jak Vás ovlivnila tato událost

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit víc z nabízených odpovědí

- a) Bojím se zbraně
- b) Zakoupil jsem trezor na zbraně, plechovou skříň
- c) Zbraň nabíjím pouze na stanovišti
- d) Zvýšil jsem své bezpečnostní prvky

Otázka č. 39.: Po takové události, byla přijata ve Vašem MS sdružení, spolku nová
bezpečnostní opatření, jaká – popište

Nepovinná otázka, respondent mohl napsat odpověď vlastními slovy.

Otázka č. 40.: Účastnil jste se lovu, kde se stal úraz střelnou zbraní popřípadě jiný úraz,
jak probíhala první pomoc, jaké bylo chování ostatních účastníků lovu

Nepovinná otázka, respondent mohl zvolit více z nabízených odpovědí.

- a) Telefonovali na linku 112, 150, 155, 158
- b) Záchraná služba nebyla přivolána
- c) Měl(a) jsem pocit, že záchrana raněného probíhala bez závad
- d) Měl(a) jsem pocit, že záchrana raněného probíhala organizovaně
- e) Měl(a) jsem pocit, že záchrana raněného probíhala zmatečně
- f) Všichni pomáhali s ošetřováním raněného
- g) Organizoval záchranu zraněného myslivecký hospodář – vedoucí lovu
- h) Organizovala záchranu zraněného jiná osoba
- i) Otáčeli se a předstírali, že se jich to netýká, popř. odcházeli
- j) Sledovali ošetření poraněného, fotili či natáčeli si událost

Otázka č. 41.: Činnost hlídky Policie ČR na místě (1 – ano, 3 – občas, 5 – ne)

Nepovinná otázka, respondent se mohl u každé podotázky rozhodnout mezi odpověďmi „1”, „2”, „3”, „4” a „5”, respondent se mohl u každé podotázky rozhodnout mezi odpověďmi na dané škále.

- a) Dostavila se na místo hlídka Policie ČR
- b) Zapojili se policisté do pomoci – záchrany zraněného
- c) Organizovali policisté na místě činnost
- d) Seznámili Vás policisté s dalším postupem
- e) Provedli dechové zkoušky na přítomnost alkoholu v dechu
- f) Byl člen, sdružení – spolku pod vlivem alkoholu
- g) Byl honec pod vlivem alkoholu
- h) Jiná osoba byla pod vlivem alkoholu
- i) Odebrali neprodleně policisté od všech účastníků lovu vzorky nábojů
- j) Zkontrolovali policisté všem účastníkům doklady
- k) Zapsali si policisté zbraně střelců – výrobní číslo, druh zbraně, ráže
- l) Policie nebyla přivolána

Otázka č. 42.: Jak časté kontroly Policie ČR jsou u Vás na společných lovech

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Méně než 1 x ročně
- b) 1 x ročně
- c) 2 x ročně
- d) 3 x ročně
- e) Více krát

Otázka č. 43.: Účastníte se společných honů – lovů v ČR

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 44.: Účastníte se společných honů – lovů pravidelně (každý rok)

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 45.: Účastníte se společných honů – lovů v různých sdruženích, spolcích
Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 46.: Účastníte se společných honů – lovů v zahraničí

Povinná otázka, respondent musel alespoň některou z nabízených odpovědí nebo dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 47.: Při společném lovu jste byl informován (1 – ano, 3 – občas, 5 – ne)

Nepovinná otázka, respondent se mohl u každé podotázky rozhodnout mezi odpověďmi „1”, „2”, „3”, „4” a „5”, respondent se mohl u každé podotázky rozhodnout mezi odpověďmi na dané škále.

- a) Vždy řádně proškolen z pravidel bezpečnosti při manipulaci se střelnou zbraní – manipulace se zbraní, kdy se zbraní manipulovat (kdy zbraň nabít, vybit, zajištění zbraně, ...)
- b) Kde jsou sousední stanoviště sousedních střelců
- c) Vyhrazený palebný sektor, směr střelby, směr zakázané střelby
- d) Pohyb na stanovišti, vymezený prostor
- e) Jaký druh zvěře se loví, použití nábojů – střeliva
- f) Kdy je možné bezpečně opustit stanoviště
- g) Spojení na vedoucího honu, závodčího
- h) Používáte bezpečnostní prvky

Otázka č. 48.: Používáte ve Vašem MS sdružení, spolku bezpečnostní prvky – vesty, reflexní pruhy na klobouky, reflexní vesty pro psy

Povinná otázka, respondent musel alespoň některou z nabízených odpovědí nebo dopsat nějakou vlastní.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 49.: Provádí OMS ČMMJ, nebo jiná organizace školení zdravotníků ve Vašem MS sdružení, spolku

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 50.: Máte ve sdružení proškolenou osobu ze zdravotní péče, první pomoci

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 51.: Využíváte zkušenosti člena MS spolku – lékaře

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

Otázka č. 52.: Nosíte při společném honu – lovu lékárníčku (autolékárnička se nepočítá)

Povinná otázka, respondent musel zvolit jednu z nabízených odpovědí.

- a) Ano
- b) Ne

5.2 Vyhodnocení dotazníku

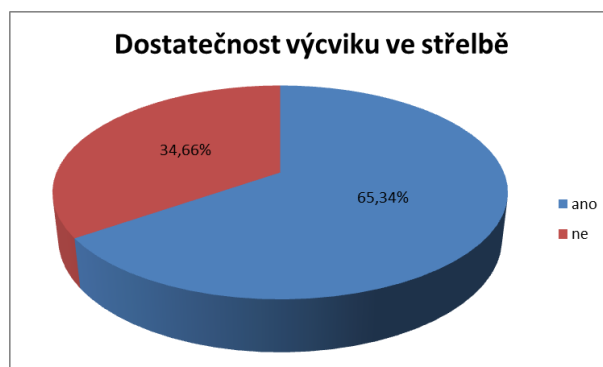
Vyhodnocení dotazníku probíhalo online pomocí Vyplň.to, kde byly jednotlivé otázky zpracovány. Údaje, které byly zjištěny pomocí dotazníků, byly zadány do programu Excel. V tomto programu byly vytvořeny tabulky a grafy k jednotlivým otázkám v dotazníkovém šetření. Následně byly slovně okomentovány.

6 Výsledky

Celkem se dotazníkové šetření zúčastnilo 328 respondentů. Z tohoto počtu bylo 82,81 % mužů a 17,19 % žen. Věková struktura byla velmi rozmanitá.

Nejčastěji dotazník vyplnili respondenti s vysokoškolským vzděláním (46,88 %) nebo s maturitou (44,14 %), naopak nejméně bylo respondentů s výučním listem (8,2 %) a se základním vzděláním (0,78 %).

Z celkového počtu vlastní zbrojní průkaz 96,88 % respondentů. Většina jich uvedla, že byl jejich výcvik při mysliveckém kurzu dostačující (65,34 %), pro 34,66 % tento výcvik dostačující nebyl.

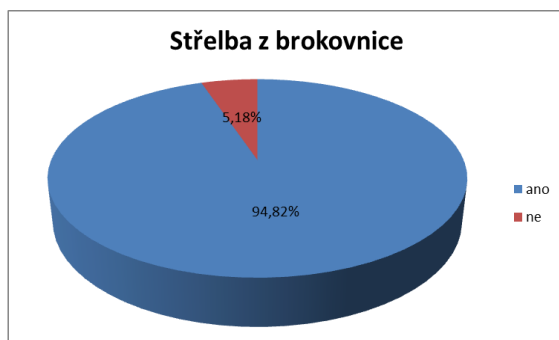

Graf č. 1.: Vyhodnocení dostatečnosti výcviku ve střelbě respondenty.

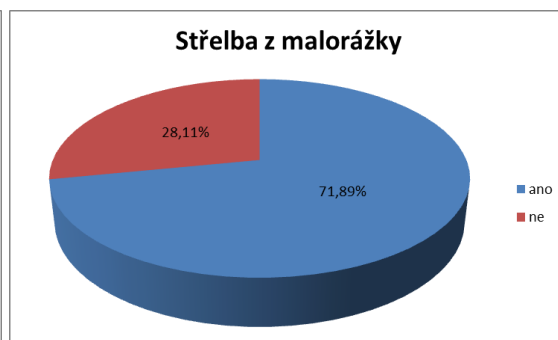
Při výuce uchazeče o lovecký lístek bylo seznámeno 89,68 % dotazovaných (226 respondentů) s bezpečností používání zbraně dostatečně, 10,32 % (26 respondentů) nebylo. Tato otázka nebyla povinná, protože ne všichni respondenti prošli výukou uchazeče o lovecký lístek, někteří respondenti byli studenti škol, kde po složení zkoušky z myslivosti obdrželi lovecký lístek.

Zároveň bylo při výuce uchazeče o lovecký lístek proškoleno 69,2 % respondentů ze zdravotního hlediska tak, že by dokázali ošetřit zraněného, naopak 30,08 % respondentů se domnívá, že by nebylo schopno zraněného ošetřit. Pro 92,3 % dotázaných byl výklad při výuce uchazeče o lovecký lístek dostatečný.

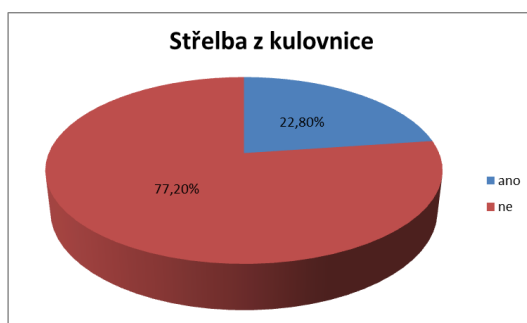
Při výuce uchazeče o lovecký lístek většina respondentů neabsolvovala výcvik na loveckém trenažeru (85,66 %). Na střeleckém trenažeru cvičilo pouze 14,34 %. Naopak 94,82 % respondentů absolvovalo střelby z brokovnice. Střelby z malorážky při výuce absolvovalo jen 71,89 %. Střelby z kulovnice absolvovalo pouze 22,8 %. I když tyto otázky nebylo povinné, odpovědělo na ně shodně 217 respondentů.

Graf č. 2.: Počet respondentů, kteří absolvovali výuku střelby z brokovnice.

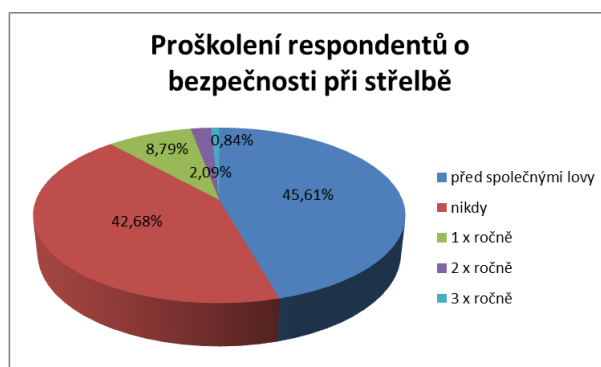
Graf č. 3.: Počet respondentů, kteří absolvovali výuku střelby z malorážky.

Graf č. 4.: Počet respondentů, kteří absolvovali výuku střelby z kulovnice.

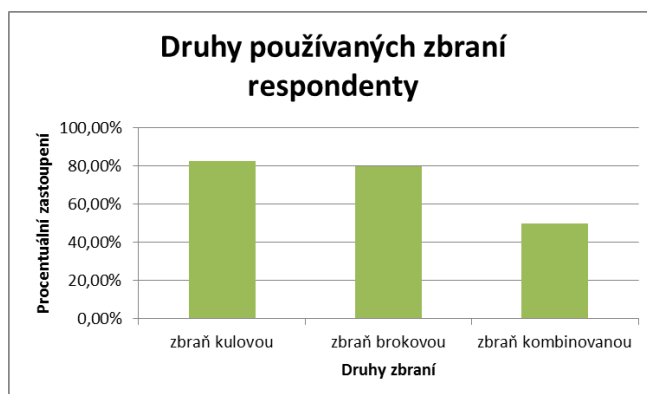
Ve většině MS sdružení, spolku dotázaných respondentů není obsazena funkce člena střelecké komise (80,08 %). Z 69,14 % není součástí MS sdružení, spolku ani člen určený ke spolupráci s komisí OMS ČMMJ – organizující střelecké soutěže, či s ní spolupracující. Většina respondentů není seznámena se střeleckými soutěžemi pořádanými OMS či jinými spolky (60,59 %), seznámeno jich je se soutěžemi pouze 39,41 %.

Tento člen – střelecké komise provádí školení o bezpečnosti při střelbě, případně jiná proškolená osoba před společnými lovy (45,61 %), neprovádí školení ze 42,68 %.

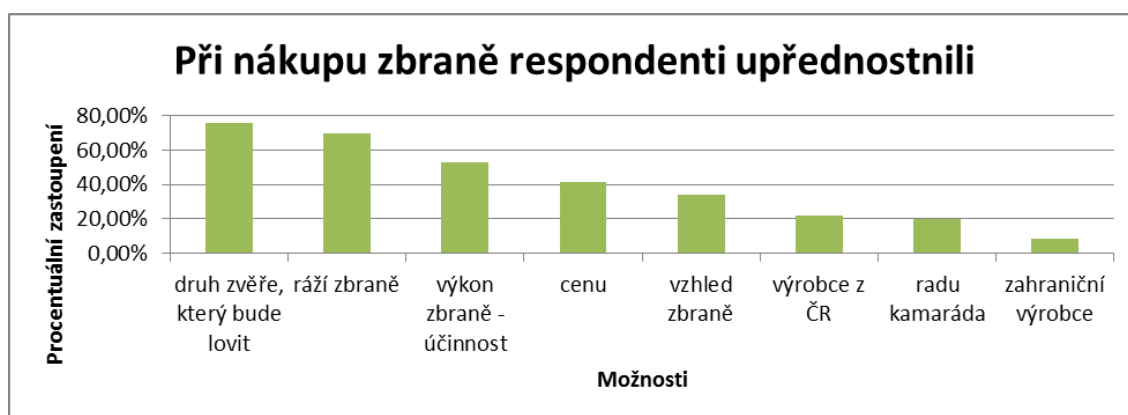
Graf č. 5.: Proškolení respondentů o bezpečnosti při střelbě.

K výkonu práva respondenti nejčastěji využívají zbraň kulovou 82,33 % a zbraň brokovou 79,92 %, kombinovanou zbraň využívá 49,8 %.

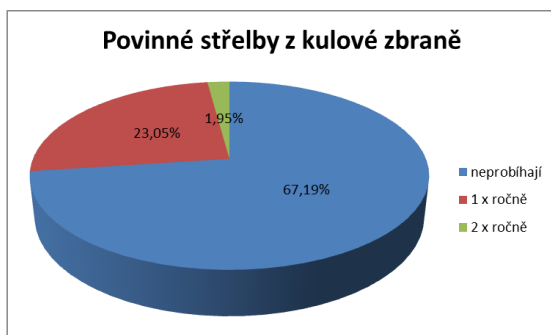
Graf č. 6.: Druhy používaných zbraní respondenty .

Při nákupu zbraně upřednostnili zejména druh zvěře, který budou lovit (75,51 %), ráži zbraně (69,8 %) a výkon zbraně – účinnost (52,65%), nejméně upřednostňují zahraniční výrobce (8,16 %).

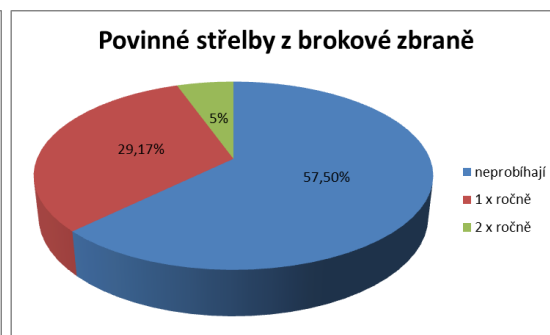

Graf č. 7.: Preference respondentů při nákupu zbraně.

Ve většině MS sdružení, spolku dotázaných respondentů neprobíhají povinné střelby z kulové zbraně (67,19 %), 1 x ročně probíhají pouze v 23,05 % a 2 x ročně 1,95 %. Výsledky se mírně liší u povinné střelby z brokové zbraně, kde neprobíhají v 53,91 %, 1 x ročně probíhají 27,34 % a 2 x ročně 4,69 %.

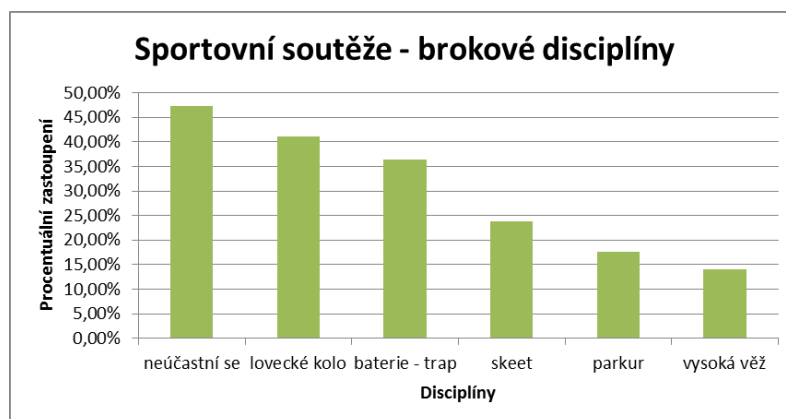
Graf č. 8.: Povinné střelby z kulové zbraně.

Graf č. 9.: Povinné střelby z brokové zbraně.

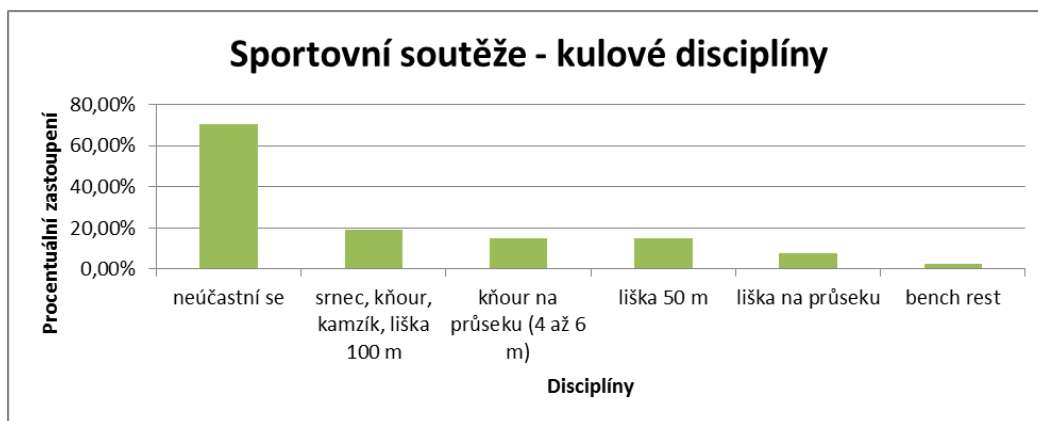
Ve většině MS sdružení, spolku neprobíhá ani myslivecký den včetně kulové střelby (80,47 %), brokové střelby (61,37 %).

Celkem 47,27 % respondentů se neúčastní sportovních soutěží ani se nezdokonaluje ve střelbě – brokové disciplíny. Naopak loveckého kola se účastní 41,02 %, baterie – trapu 36,33 %, skeetu 23,83 %, parkuru 17,58 % a vysoké věže 14,06 %.

Graf č. 10.: Sportovní soutěže – brokové disciplíny.

Celkem 70,7 % respondentů se neúčastní sportovních soutěží ani se nezdokonaluje ve střelbě – kulové disciplíny. Naopak střelby na srnce, kňoura, kamzíka a lišku na 100 m se účastní 19,14 %, kňoura na průseku (4 až 6 m) 15,23 %, lišky na 50 m 14,84 %, lišky na průseku 7,81 % a bench restu pouze 2,73 %.

Graf č. 11.: Sportovní soutěže – kulové disciplíny.

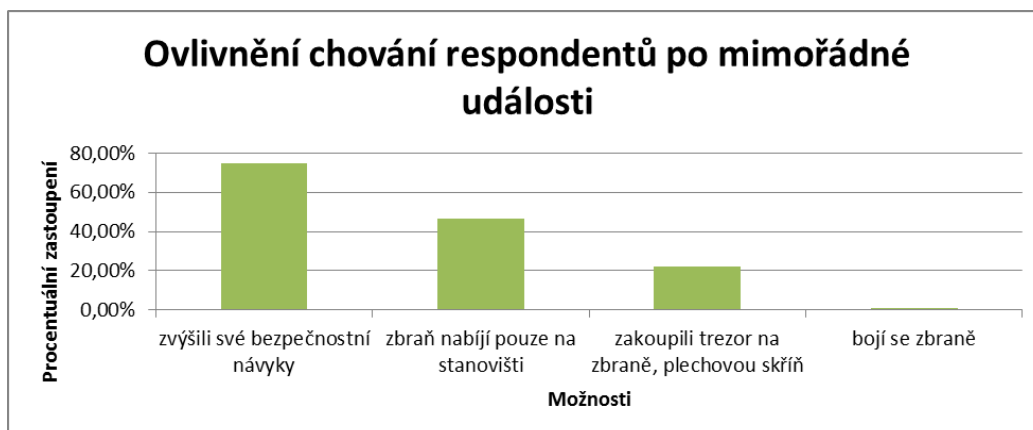
Brokovou střelbu na střelnici trénuje příležitostně 51,56 %, kulovou střelbu 41,8 % respondentů.

Ve většině MS sdružení, spolku dotázaných respondentů se nestal úraz myslivci, honci nebo nezúčastněné osobě střelnou zbraní při společném lovu v uplynulých 20-ti letech (87,5 %), úraz potvrdilo 32 respondentů. Z toho bylo 27 brokovou zbraní a 5 kulovou zbraní. Naopak 56,25 % respondentů vědělo o události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku.

79,69 % dotázaných respondentů uvedlo, že nedošlo ani k postřelení lovecky upotřebitelného psa střelnou zbraní při společném lovu v uplynulých 20-ti letech (79,69 %), úraz potvrdilo 57 respondentů. Z toho většina byla brokovou zbraní (56,2 %). Naopak 61,72 % respondentů vědělo o události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku.

V MS sdružení, spolku dotázaných respondentů nedošlo k úrazu myslivci, honci nebo nezúčastněné osobě střelnou zbraní při individuálním lovu v uplynulých 20-ti letech (94,14 %), úraz potvrdilo 15 respondentů. Z toho bylo kulovou zbraní (9), 31,25 % respondentů vědělo o události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku.

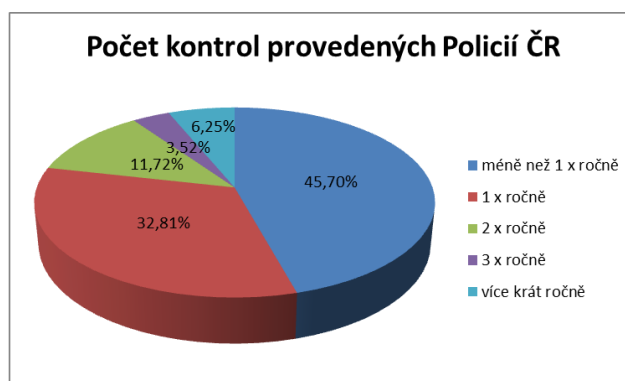
Tato událost respondenty ovlivnila, většinou zvýšili své bezpečnostní návyky (74,61 %) a začali nabíjet zbraň pouze na stanovišti (46,63 %). Po této události nebyla v MS sdružení, spolku přijata nová bezpečnostní opatření (97,23 %). Ve většině MS sdružení, spolků používají bezpečnostní prvky – vesty, reflexní pruhy na klobouky, reflexní vesty pro psy (90,63 %).

Graf č. 12.: Jak mimořádná událost ovlivnila chování respondentů.

Z respondentů, kteří se účastnili lovu, kde se stal úraz střelnou zbraní popřípadě jiný úraz, popsali, že první pomoc probíhala bez závad (46,67 %), organizovaně (45 %), všichni pomáhali s ošetřením raněného (38,33 %), myslivecký hospodář – vedoucí honu organizoval záchranu raněného (33,33 %), přivolali pomoc (31,67 %). Naopak záchranná služba nebyla přivolána v 16,67 %.

Méně než 1 x ročně provádí kontroly Policie ČR ve 45,7 % MS sdruženích, spolcích, jejichž členy jsou respondenti. 1 x ročně jsou prováděny kontroly v 32,81 %, 2 x ročně jsou kontroly provedeny 11,72 %.

Graf č. 13.: Počet kontrol provedených Policií ČR.

Společných lovů v České republice se účastní 96,09 % respondentů, z tohoto počtu se jich pravidelně účastní 94,53 %. Společných lovů v různých sdruženích, spolcích se účastní 90,63 % respondentů. Lovů v zahraničí se účastní pouze 14,06 %, zejména v Rakousku, Polsku a na Slovensku.

Ve většině MS sdružení, spolku dotázaných respondentů neprovádí OMS ČMMJ, ani jiná organizace školení zdravotníků (94,14 %). V MS sdružení, spolku má proškolenou osobu ze zdravotní péče, první pomoci 48,05 %. Zkušenosti člena - lékaře MS

sdružení, spolku využívá pouze 23,83 %. Na společné hony nosí lékárníčku (autolékárnička se nepočítala) jen 22,66 % MS sdružení, spolku dotázaných respondentů.

7 Diskuze

Lovecké střelectví, jak všichni víme, má pro myslivost zásadní význam. Myslivec bude v průběhu své dlouholeté praxe manipulovat se zbraněmi, a to při různých příležitostech, přepravě, soutěžích a lovu. Každý uchazeč o první lovecký lístek je povinen naučit se bezpečně zacházet s loveckými zbraněmi a střelivem. Teoretická příprava v rozsahu 2 x 3 hodiny je plně nedostačující. V první tříhodinovce je seznámen s loveckými zbraněmi, střelivem, pomůckami a zařízeními. Druhá tříhodinovka je věnována zkouškovým otázkám. Již zde ze svých zkušeností vidíme, že 2 x 3 hodiny je málo, aby uchazeči o svůj první lovecký lístek zvládli teorii. Z dotazníkového šetření vyplívá, že celých 34,66 % respondentů (87 respondentů) si myslí, že jejich výcvik ve střelbě nebyl na mysliveckém kurzu dostatečný. Pouze pro 65,34 % respondentů byl výcvik dostatečný. 26 respondentů (10,32 % respondentů) se domnívá, že nebyli dostatečně seznámeni s bezpečností při používání zbraně.

Každý ví, že, abychom bezpečně zacházeli se zbraní, musíme o ní také něco vědět a to nejen o zbraní, ale i o střelivu. Proto bych doporučil rozšířit teoretickou přípravu, do které by bylo vhodné zapracovat i suchý nácvik se zbraní. Zde by si uchazeči poprvé před první střelbou na střelnici osahali zbraň, seznámili se s bezpečnou manipulací se zbraní, nabíjením, vybíjením, správným nošením zbraně v honitbě a její přepravou, péčí o zbraň, správným postup při odstranění závady.

Teprve poté bych doporučil praktickou střelbu. Praktická střelba se skládá z vystřelení 20 ks nábojů do brokovnice, to je rovněž zcela nedostatečné. Dokonce 77,2 % respondentů (193 respondentů) uvedlo, že při výuce o lovecký lístek střelby z brokovnice neabsolvovali.

Zde bych doporučil vykonat uchazečům o první lovecký lístek i praktickou část výcviku na střelnici, kde budou pomáhat při přípravě a průběhu lovecké soutěže. Toto jim pomůže při jejich samotné praktické střelbě, budou již seznámeni s povely, pohybem po střelnici a budou se moci více soustředit na bezpečnou manipulaci a samotnou střelbu. Vzhledem k tomu, že z kulové zbraně uchazeči o svůj první lovecký lístek nestřílí vůbec, doporučuji při suchém nácviku, aby se studenti seznámili s manipulací se zbraní s optikou, ale i bez optiky včetně vykonání praktické střelby.

Pokud se týče teoretické části a přípravy ke zkouškám jsou otázky podstatně lépe formulované, než u otázek na zbrojní průkaz. V otázkách jsou obsaženy základní balistické hodnoty ve vazbě na bezpečnost, jako je dostřel brokových a kulových nábojů.

Když se v našem MS sdružení stala mimořádná událost, byl jsem od místa cca 80 m a na místo události jsem neviděl, šel jsem společně s mysliveckým hospodářem a probírali jsme, že výstřel po odtroubení, bude po zásluze „potrestán“.

Došli jsme k cestě, místu mimořádné události a uviděl jsem na cestě ležet muže. Přiběhl jsem k němu a poskytl mu první pomoc, přivolal RZP a požádal o autolékárničku kolegu. 46,67 % respondentů dotazníku odpovědělo, že první pomoc na lovu, kde se stal úraz střelnou zbraní popřípadě jiný úraz, probíhala bez závad, organizovaně (45 %), všichni pomáhali s ošetřením raněného (38,33 %), myslivecký hospodář – vedoucí honu organizoval záchranu raněného (33,33 %), přivolali pomoc (31,67 %). Záchraná služba nebyla přivolána v 16,67 %.

Ostatní účastníci honu z místa odcházeli, zraněnému nevěnovali pozornost a neposkytli první pomoc. Při dotazníkovém průzkumu 94,14 % respondentů odpovědělo, že v MS sdružení, spolku neprovádí OMS ČMMJ, ani jiná organizace školení zdravotníků. Pouze v MS sdružení, spolku má proškolenou osobu ze zdravotní péče, první pomoci 48,05 %. Na společné hony nosí lékárničku (autolékárnička se nepočítala) jen 22,66 % MS sdružení, spolku dotázaných respondentů. V tuto dobu si měli účastníci rozdělit úkoly a koordinovat tak činnost, která by vedla k poskytnutí pomoci, přivolání rychlé záchrané služby a možná tak i k záchraně lidského života. Bohužel to se nekonalo a většina účastníků postávala okolo, bavila se a dělala, že se jich to netýká. Správně měl myslivecký hospodář zastavit střelbu, poskytnout první pomoc zraněnému, přivolat lékařskou pomoc zraněnému a přivolat Policii ČR.

Určitě by bylo vhodné zavést pravidelné školení ze zdravotní péče pro členy MS sdružení, spolku. Každá sekunda může rozhodnout o životě či smrti. 87,5 % dotázaných respondentů uvedlo, že se stal v jejich MS sdružení, spolku úraz myslivci, honci nebo nezúčastněné osobě střelnou zbraní při společném lovu v uplynulých 20-ti letech. Z toho bylo 27 brokovou zbraní a 5 kulovou zbraní. Naopak 56,25 % respondentů vědělo o události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku.

Při poskytování první pomoci jsem musel navigovat blížící se vrtulník, který letěl jiným směrem. Při rozdělení úkolů se měla vyčlenit skupinka, která by zajistila místo pro přistání vrtulníku a příjezdu sanitních vozů. Většina účastníků postávala v okolí a pasivně vyčkávala, až je bude někdo úkolovat, byť má plné ruce se záchranou lidského života.

Spolupracoval jsem s lékařem – informoval jsem jej o poskytnuté pomoci, ohříval jsem fyziologický roztok (schoval jsem jej pod kabát) a prováděl další potřebné

úkony. Ostatní účastníci honu pouze pasivně přihlíželi, nespolupracovali s lékaři a postupně odcházeli z místa mimořádné události. Myslivecký hospodář měl v tuto chvíli shromáždit účastníky honu a označit místo události.

Po odjezdu lékařů, jsem se podrobil orientační dechové zkoušce a stručně jsem vylíčil hlídce policie, co jsem viděl a udělal, kde leželo tělo, jak jsem poskytl první pomoc a vylíčil, že v době mého příchodu na místo mimořádné události nikdo nebyl. Policie ČR provádí kontroly méně než 1 x ročně ve 45,7 % MS sdruženích, spolcích, jejichž členy jsou respondenti. Ve 32,81 % jsou prováděny kontroly 1 x ročně, 2 x ročně jsou kontroly provedeny 11,72 % MS sdruženích, spolcích.

Správně měl myslivecký hospodář seznámit policisty s průběhem honu, a co předcházelo vzniku mimořádné události. Měl policistovi předat seznam účastníků společného honu. Myslivecký hospodář nabídl zpracování náčrtku místa mimořádné události. Policista tuto nabídku odmítl, s odůvodněním, že si vypracuje vlastní náčrtek. Což byla chyba, protože by oba měli vytvořit vlastní náčrtek místa mimořádné události. Každý náčrtek místo události zobrazuje v jiném čase, oba se vzájemně doplňují.

Účastníci společného lovu odcházeli a přicházeli po cestě směrem ke knihovně. Podrobovali se orientačním dechovým zkouškám. Po té jsem odešel i já, aniž by se mne někdo na něco ptal. Policista si měl vyžádat od mysliveckého hospodáře seznam účastníků honu. Mělo dojít ke kontrole dokladů (občanský průkaz, zbrojní průkaz, průkaz zbraně, lovecký lístek, doklad o pojištění), zbraní a měly být provedeny orientační dechové zkoušky dle seznamu účastníků honu a zajištění střeliva po jednom náboji od každého druhu. Takto mohlo dojít k tomu, že se kontroly některých z účastníků nezúčastnil.

Policisté dále prováděli šetření mezi účastníky společného honu, ohledání místa činu, fotodokumentaci a zajistili stopy. Vzhledem k závažnosti situace měli policisté na místo přizvat znalce z oboru soudního lékařství, který by se zúčastnil ohledání místa činu a zajištění biologických stop. Poté mělo dojít na základním útvaru k administrativnímu zpracování.

Mimořádná událost respondenty dotazníku ovlivnila, většina zvýšila své bezpečnostní návyky (74,61 %), na stanovišti začalo nabíjet 46,63 %. V 97,23 % po této události nebyla v MS sdružení, spolku přijata nová bezpečnostní opatření.

Poznámka autora práce:

Teprve až doma jsem předložil doklady ke kontrole hlídce Policie ČR a předal 2 ks nábojů, uvedl jsem, že jich používám víc druhů. Vzali si jen dva a sdělili mi, že postřelený kolega je mimo nebezpečí a vše dobře dopadne.

Ráno jsem se dozvěděl, že zemřel. Požádal jsem ostatní účastníky společného lovu o náskres místa, kde stáli v době posledního výstřelu a kdo byl vedle nich. Do dvou dnů jsem měl odpověď ode všech zpět.

Třetí den po události mi telefonovala dcera postřeleného (stejně jako všem členům sdružení), která mne verbálně napadala a obviňovala. Vzhledem k tomu, že jsem byl dodatečně předvolán k podání vysvětlení, řekl jsem jí, že se u nich zastavím, ale po telefonu nic rozebírat nebudu. Před návštěvou Policie ČR jsem zjistil, kdo kolegu postřelil, s ním si promluvil a domluvil se s ním, že tak zajde podat vysvětlení přede mnou.

Navštívil jsem rodinu poškozeného, přesto že jsem nabídl svoji pomoc se zveřejňováním nepříjemných zpráv, jsem zjistil, že myslivecký hospodář předal květiny se slovy „Nebudeme se k tomu vyjadřovat, až co řekne Policie ČR“. Jednatel, který jej doprovázel, stál a brečel. Nyní jsem pochopil, proč ten telefonát ve večerních hodinách. Vše jsem vysvětlil, sdělil jsem jim, na co jsem přišel a že viník je již na Policii ČR a k věci se doznává. Já jdu k podání vysvětlení a vše co jsem jim řekl, bude i v mém podání vysvětlení. To se také stalo.

8 Závěr

89,68 % dotazovaných (226 respondentů) bylo seznámeno při výuce o první lovecký lístek s bezpečností používání zbraně dostatečně, 10,32 % (26 respondentů) nebylo. Zároveň bylo při výuce uchazeče o lovecký lístek proškoleny 69,2 % respondentů ze zdravotníky tak, že by dokázali ošetřit zraněného, naopak 30,08 % respondentů se domnívá, že by nebylo schopno zraněného ošetřit. Při dotazníkovém šetření bylo zjištěno od 32 dotázaných respondentů, že se v uplynulých 20-ti letech stal úraz myslivci, honci nebo zúčastněné osobě střelnou zbraní při společném lovu. Z toho bylo 27 brokovou zbraní a 5 kulovou zbraní. Ze všech dotázaných respondentů, 56,25 % jich vědělo o události, která se stala v jiném MS sdružení, spolku.

Z respondentů, kteří se účastnili lovu, kde se stal úraz střelnou zbraní popřípadě jiný úraz, popsali, že první pomoc probíhala bez závad (46,67 %), organizovaně (45 %), všichni pomáhali s ošetřením raněného (38,33 %), myslivecký hospodář – vedoucí honu organizoval záchranu raněného (33,33 %), přivolali pomoc (31,67 %). Naopak záchraná služba nebyla přivolána v 16,67 %.

Střelby z malorážky při výuce absolvovalo 71,89 %. Střelby z kulovnice absolvovalo pouze 22,8 %. Ve většině MS sdružení, spolku dotázaných respondentů neprobíhají povinné střelby z kulové zbraně (67,19 %), 1 x ročně probíhají pouze v 23,05 % a 2 x ročně 1,95 %. Výsledky se mírně liší u povinné střelby z brokové zbraně, kde neprobíhají v 53,91 %, 1 x ročně probíhají 27,34 % a 2 x ročně 4,69 %.

Z dotazníkového šetření vyplynulo, že uchazeči o první lovecký lístek nemají dostatečné, vědomosti, dovednosti a praktické návyky při manipulacích se střelnou zbraní. Nejsou obeznámeni s jednotlivými druhy zbraní, nemají přehled o druhu nábojů. Své názory v průběhu kurzu velice rychle mění, aniž by byli přesvědčeni o jejich správnosti. Zdravovědu jak uchazeči, tak lektori berou pouze okrajově a spoléhají na to, že všichni všechno dávno vědí.

Poprvé se se špatnou manipulací se zbraní a porušováním bezpečnostních předpisů setkáváme při prvních střelbách. Podruhé se se špatnou manipulací se zbraní setkáváme při společných honech a lovech. Porušování základních pravidel bezpečnosti a nedostatečné proškolení vede k náhodným výstřelům a ke vzniku mimořádné události.

Na základě těchto událostí, výsledku dotazníku a zkušeností bych doporučoval výuku uchazečů o první lovecký lístek rozšířit o suchý nácvik se zbraněmi, o povinné střelby z brokové i kulové zbraně. Doporučil bych seznámit uchazeče s novou aplikací

pro mobilní telefony Záchranka, která určí polohu zraněného a instruuje zachránce. Dále by bylo vhodné pořádat školení pro starší a zkušené myslivce, kde by se seznámili s novinkami v oblasti střeliva a zbraní, připomněli by si bezpečné zacházení se střelnou zbraní, zúčastnili by se povinných cvičných střelb a zopakovali by si základy zdravotní péče.

Touto prací bych rád poukázal hlavně na to, jak těmto mimořádným událostem předcházet a pokud se mimořádná událost stane tak, aby v této práci našli doporučení, jak tuto vzniklou situaci řešit.

Jak správně postupovat v terénu při vzniku mimořádné události:

Myslivecký hospodář

- zastavit střelbu
- poskytnout první pomoc zraněnému
- přivolat lékařskou pomoc zraněnému
- přivolat Policii ČR
- označit místo události
- shromáždit účastníky společného honu
- spolupracovat s policisty – seznámit je s průběhem honu a co předcházelo vzniku mimořádné události, zpracovat a předat náčrtek, seznam účastníků společného honu

Činnost policistů na místě mimořádné události.

- seznámí se se situací na místě činu a o dosud provedených opatřeních či úkonech
- informuje Integrované operační středisko, pokud je potřeba vyžádá si na místo příjezd dalších hlídek, specialistů
- poskytne první pomoc zraněnému, pokud je na místě Zdravotnická záchranná služba, spolupracuje s ní, zjištění zdravotního stavu zraněného
- zajistí místo mimořádné události
- zkontaktuje mysliveckého hospodáře, vedoucího honu
- dle seznamu (od mysliveckého hospodáře) provede orientační dechové zkoušky na požití alkoholu
- dle seznamu (od mysliveckého hospodáře) zkontroluje doklady (občanský průkaz, zbrojní průkaz, průkaz zbraně, lovecký lístek, doklad o pojištění), zkontroluje výrobní čísla zbraní a zajistí střelivo od účastníků honu po jednom náboji od každého druhu

- provede šetření mezi účastníky společného honu, zajistí svědky události
- provede ohledání místa činu a zajištění stop
- mimořádnou událost administrativně zpracuje – sepiše úřední záznam, vyhotoví náčrtek k ohledání místa činu a fotodokumentaci, vyslechne účastníky společného honu

9 Zdroje

- BAŠTECKÁ, Bohumila. *Psychosociální krizová spolupráce*. Praha: Grada, 2013. 317 s. ISBN 978-80-247-4195-6.
- BAŠTECKÁ, Bohumila. *Terénní krizová práce: psychosociální intervenční týmy*. Praha: Grada, 2005. 299 s. ISBN 80-247-0708-X.
- BÍLÝ, Jiří. *Lovecká střelba*. 2. přeprac. a dopl. vyd. Praha: Radix, 2000, 222 s. ISBN 80-86031-26-8.
- BRADÁČ, Albert; KLEDUS, Miroslav; KREJČÍŘ, Pavel. *Úvod do soudního znalectví*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2004. 220 s. ISBN 80-7204-365-X.
- DEWOLFE, Deborah J. *Terénní příručka: pro pracovníky psychosociálních a humanitárních služeb, kteří se angažují při hromadných neštěstích většího rozsahu*. Praha: MV ČR, 2002. 31 s.
- DI MAIO VINCENT, J. M. *Gunshot wounds*. Boca Raton: CRC Press, 1999. 402 s. ISBN 0-8493-8163-0.
- DVOŘÁČEK, Ivan; HRABOVSKÝ, Jaromír. *První pomoc*. 3. nezm. vyd. Praha: Avicenum, 1981. 231 s.
- FLEMING, Hans Friedrich. *Der vollkommene teutsche Jäger*. 1724.
- HÁJEK, Stanislav. *Soudní lékařství pro posluchače lékařské fakulty hygienické*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987. 180 s.
- HANÁK, Jiří. *Myslivecké střelectví: původ, historie, vlastnosti, balistika, použití*. Praha: J. Hanák, 2003. 143 s. ISBN 80-239-2074-X.
- HANÁK, Jiří. *Myslivecké střelectví v praxi*. Praha: Radix, 1995. 122 s. ISBN 80-901853-2-0.
- HANSEN-CATTA, Paul-Henry. *Myslivecká encyklopedie*. Praha: Fortuna Libri, 2008. 407 s. ISBN 978-80-7321-431-9.
- HARTL, Pavel; HARTLOVÁ, Helena. *Psychologický slovník*. 2. vyd. Praha: Portál, 2009. 744 s. ISBN 978-80-7367-569-1.
- HIRT, Miroslav. *Soudní lékařství*. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 978-80-247-5680-6.
- HIRT, Miroslav. *Střelná poranění v soudním lékařství*. Brno: Masarykova universita. 1996. 22 s. ISBN 80-210-1293-5.
- KNEUBUHL, Beat P. *Balistika: střelby, přesnost střelby, účinek*. Praha: Naše vojsko, 2004. 235 s. ISBN 80-206-0749-8.

- KOHOUTEK, Tomáš; ČERMÁK, Ivo. *Psychologie katastrofické události*. Praha: Academia, 2009. 362 s. ISBN 978-80-200-1816-8.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Encyklopedie myslivosti*. Praha: Svojtka a Vašut, 1996. 331 s. ISBN 80-7180-083-X.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Soudní lékařství*. Praha: Grada, 1999. 606 s. ISBN 80-7169-728-1.
- KOMENDA, Jan. *Manipulace se zbraní*. Brno: Legraf s.r.o. 4. vydání v roce 2016. ISBN 978-80-260-9978-9.
- KOVAŘÍK, Jaromír. *Tradice v myslivosti: dějiny, zvyky, významy, kultura*. 3. Dopln. Vyd. Praha: Vega, 1996. 122 s. ISBN 80-900754-4-4.
- KRIVJANSKÝ, Tomáš. *Myslivecké střelectví*. Ružomberok: Epos, 2007. 255 s. ISBN 978-80-89191-61-1.
- PETZAL, David E.; BOURJAILY, Philip. *Kompletní manuál palných zbraní*. Praha: Knižní klub, 2013. [260] s. ISBN 978-80-242-4148-7.
- POKORNÝ, Jiří. *Lékařská první pomoc*. Praha: Galén, 2003. 351 s. ISBN 80-7262-214-5.
- POKORNÝ, Jan. *Lékařská první pomoc*. 2., dopl. a přeprac. Vyd. Praha: Galén, 2010. 474 s. ISBN 978-80-7262-322-8.
- RAKUŠAN, Ctirad. *Myslivecký slovník naučný*. Praha: Zemědělské nakladatelství Brázda, 1992. 270 s. ISBN 80-209-0212-0.
- RAKUŠAN, Ctirad. *Základy myslivosti*. 2. upr. vyd. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1988. 412 s.
- SEYNAEVE, G. J. R. *Psycho-social support in situation of mass emergency*. Belgium: Ministry of Public Health, 20001.
- SMĚKAL, Vladimír. *Psychologie osobnosti*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství. 1989. 346 s.
- STOLAŘÍK, Rudolf; LINDAUER, Vojtěch. *Zdravověda, hygiena a první pomoc v lesnictví*. Praha: SZN, 1963. 148 s.
- ŠAFR, Miroslav; HEJNA, Petr. *Střelná poranění*. Praha: Galén, 2010. 259 s. ISBN 978-80-7262-696-0.
- ŠPATENKOVÁ, Naděžda. *Krizová intervence pro praxi*. 2. aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Grada, 2011. 195 s. ISBN 978-80-247-2624-3.
- ŠPATENKOVÁ, Naděžda. *Krize: psychologický a sociologický fenomén*. Praha: Grada, 2004. 129 s. ISBN 80-247-0888-4.

ŠTĚTINA, Jiří. *Medicína katastrof a hromadných neštěstí*. Praha: Grada, 2000. 429 s. ISBN 80-7169-688-9.

ŠTĚPÁNEK, Zdeněk. *Penzum znalostí uchazečů pro vykonání zkoušek z myslivosti*. Praha: Druckvo, 2013. 173 s.

VACH, Miloslav. *Myslivost: vývoj české myslivosti, zoologie, ekologie, chov a lov zvěře, lovecká kynologie, myslivecké předpisy a lovecké střelectví*. Uhlířské Janovice: Silvestris, 1997. 493 s. ISBN 80-901775-1-4.

VODÁČKOVÁ, Daniela. *Krizová intervence*. 3. vyd. Praha: Portál, 2012. 543 s. ISBN 978-80-262-0212-7.

VYMĚTAL, Jan. *Duševní krize a psychoterapie*. Hradec Králové: Konfrontace, 1995. 88 s. ISBN 80-901773-4-4.

Články v tištěných periodikách

NOVÁK, Rudolf. Myslivecká legislativa ve státech EU. *Myslivost: odborný časopis pro lidovou myslivost*. Rok 2007, ročník 55, číslo 7, 10 s. ISSN 0323-214x.

Elektronické zdroje

HANZAL, Vladimír; ZVOLÁNEK, Petr; POLÁKOVÁ, Dagmar; PONDĚLÍČEK, Jiří; KOVAŘÍK, Jaromír; HROMAS, Josef; HANÁK, Jiří; MEDKOVÁ, Marcela. *Velká myslivecká encyklopedie*. České Budějovice: Elektronické nakladatelství Grand, 2008.

Legislativní dokumenty

Česko. Vláda. Zákon č. 141/1961 Sb. ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád). In *Sbírka zákonů České republiky*. 1961, částka 66. Dostupné také z WWW:

<<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1961&typeLaw=zakon&What=Rok>>

Česko. Vláda, Zákon č. 449/2001 Sb. ze dne 31. prosince 2001 o myslivosti. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 168. Dostupné také z WWW:

<<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2001&typeLaw=zakon&What=Rok&stranka=2>>

Rozhovor

Téma: výcvik uchazečů o první lovecký lístek

Interview s KREJČOU, Karlem. Předseda střelecké komise Okresního mysliveckého spolku Hradec Králové, Hradec Králové 15. 3. 2017.

Seznam příloh

Příloha č. 1.: Část mapy s vyznačením místa mimořádné události pro orientaci v terénu

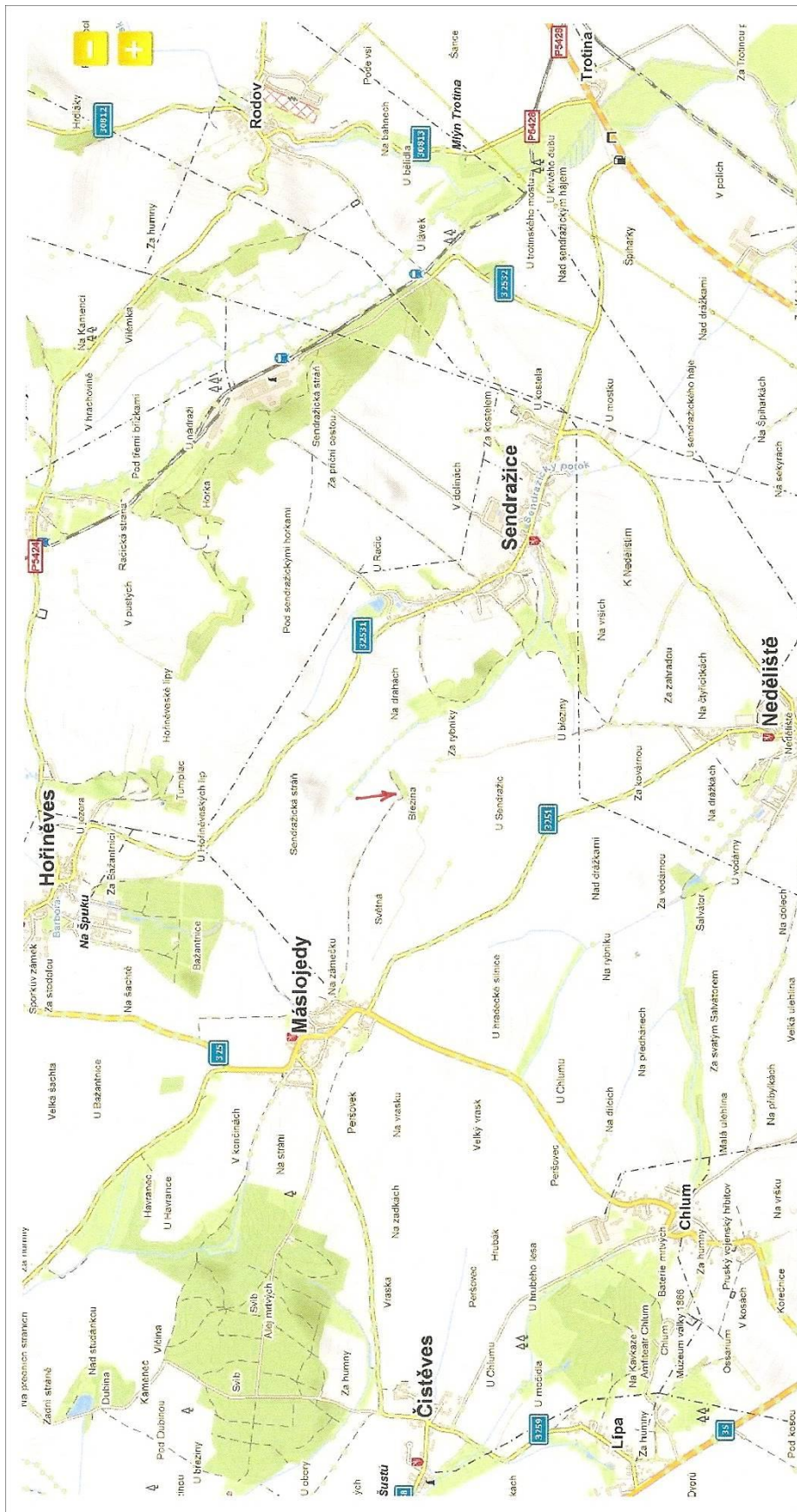
Příloha č. 2.: Polodetail místa mimořádné události zanesený v mapě

Příloha č. 3.: Náčrtek mysliveckého hospodáře

Příloha č. 4.: Náčrtek zpracovaný policistou Policie ČR – osoba na místě mimořádné události

Příloha č. 5.: Náčrtek zpracovaný policistou Policie ČR

Příloha č. 6.: Náčrtek zpracovaný účastníky společného lovu – honu

Místo mimořádné události

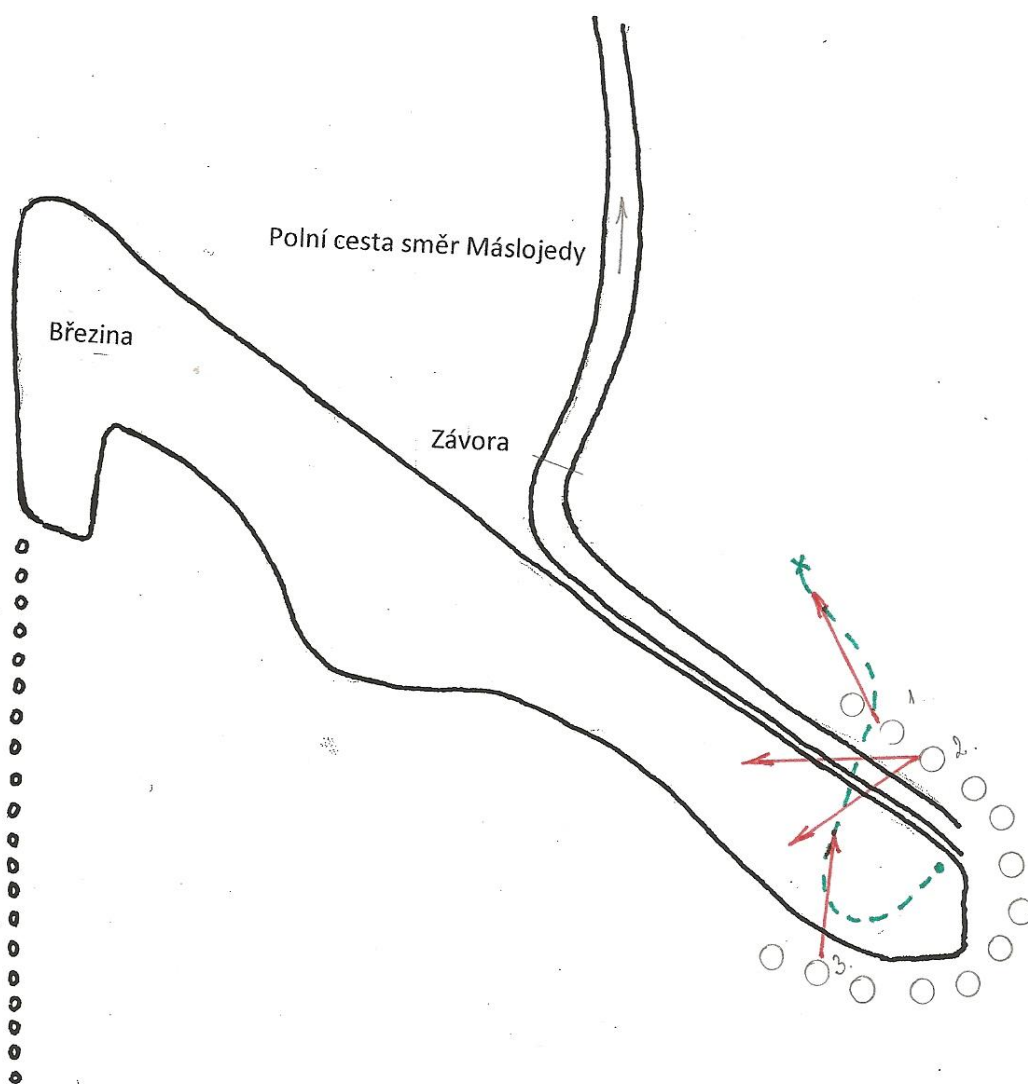
GPS WGS: 50° 17' 39,720" N 15° 46' 44,248" E

Příloha č. 1.: Část mapy s vyznačením místa mimořádné události pro orientaci v terénu.

Příloha č. 2.: Polodetail místa mimořádné události zanesený v mapě.

Náčrtek mysliveckého hospodáře

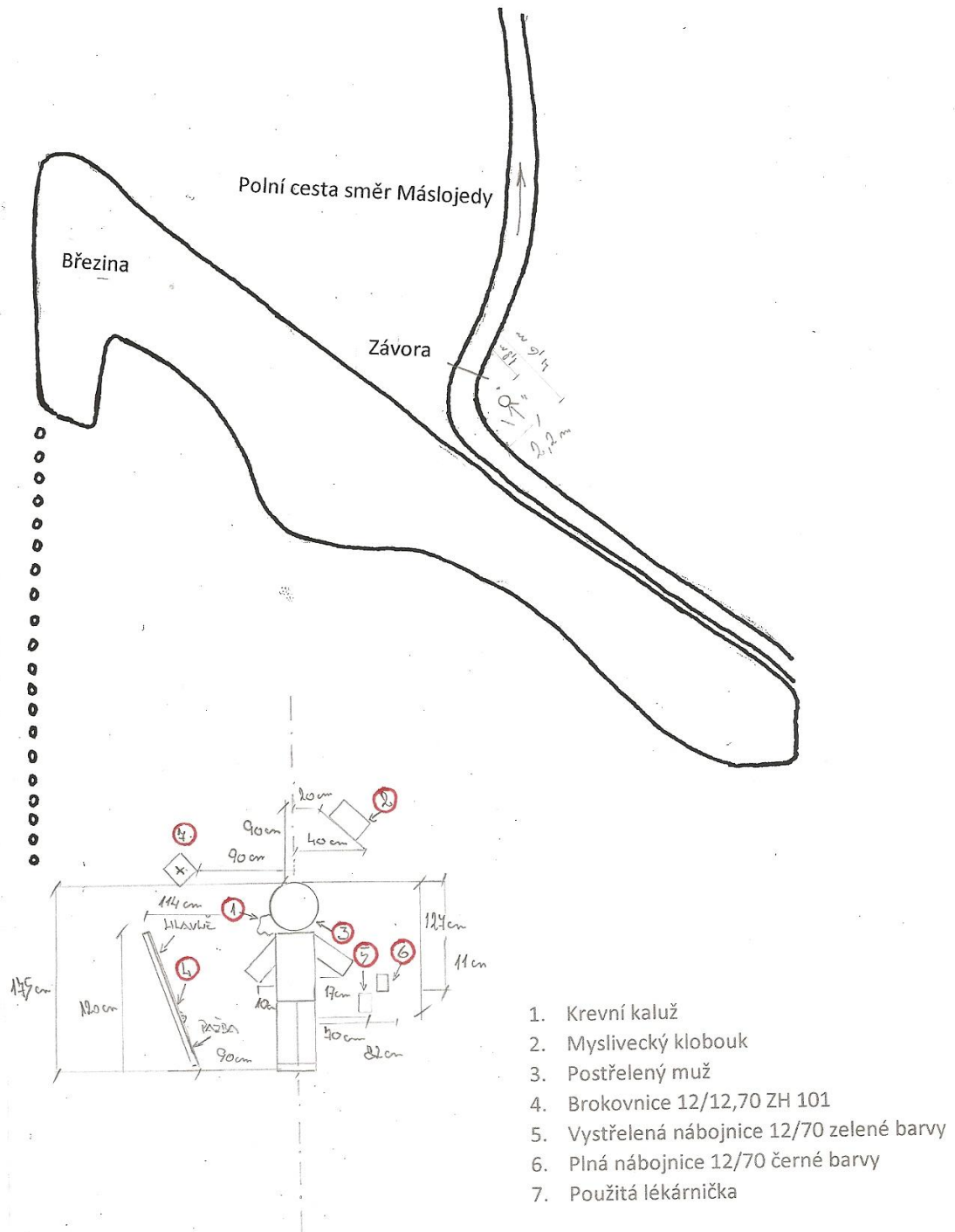
Pořadí posledních tří střelců :

1. Zkusil Tomáš (střílel v pořadí třetí)
2. Netrefil Lukáš (střílel v pořadí druhý)
3. Ulovil Jiří (střílel poslední v pořadí - první)

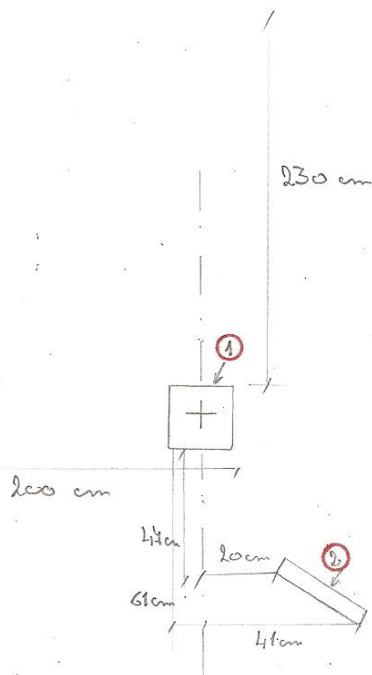
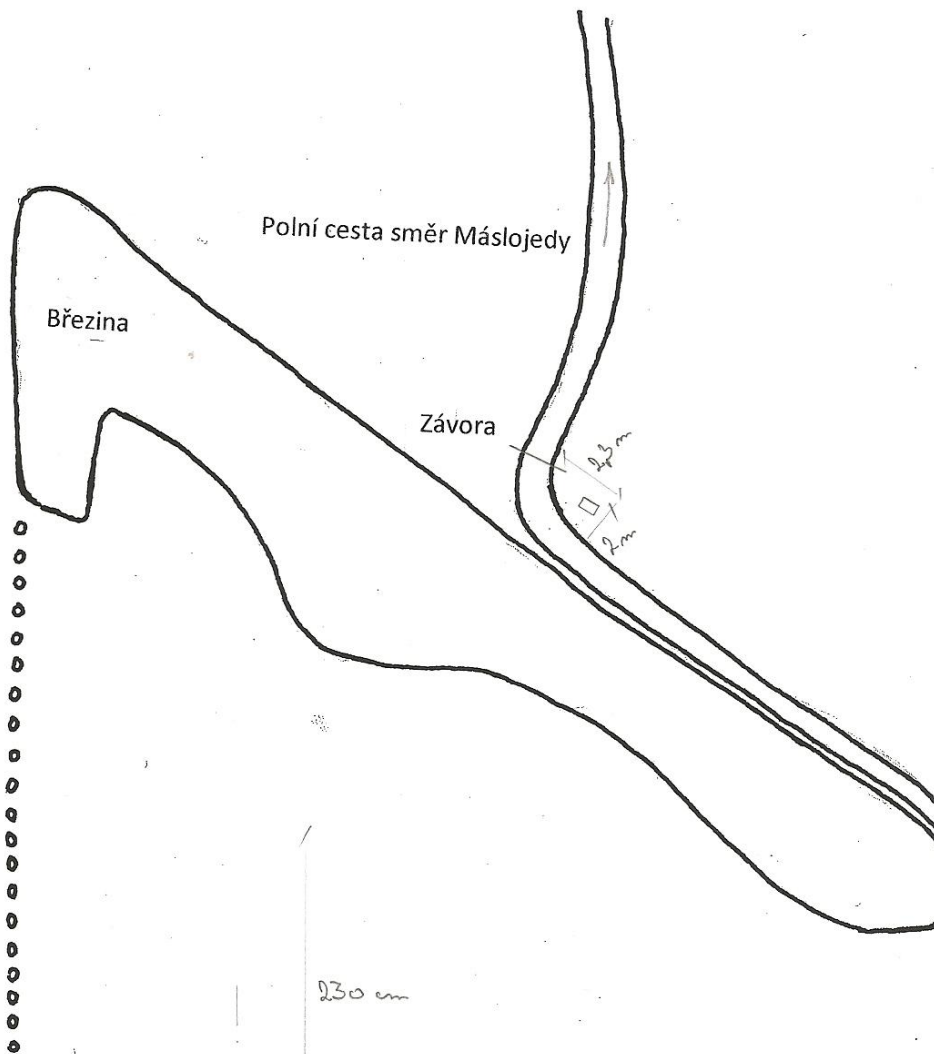
⋈ - - - - Směr pohybu lovené zvěře – Liška

← Směr střelby střelců

Příloha č. 3.: Náčrtek mysliveckého hospodáře.

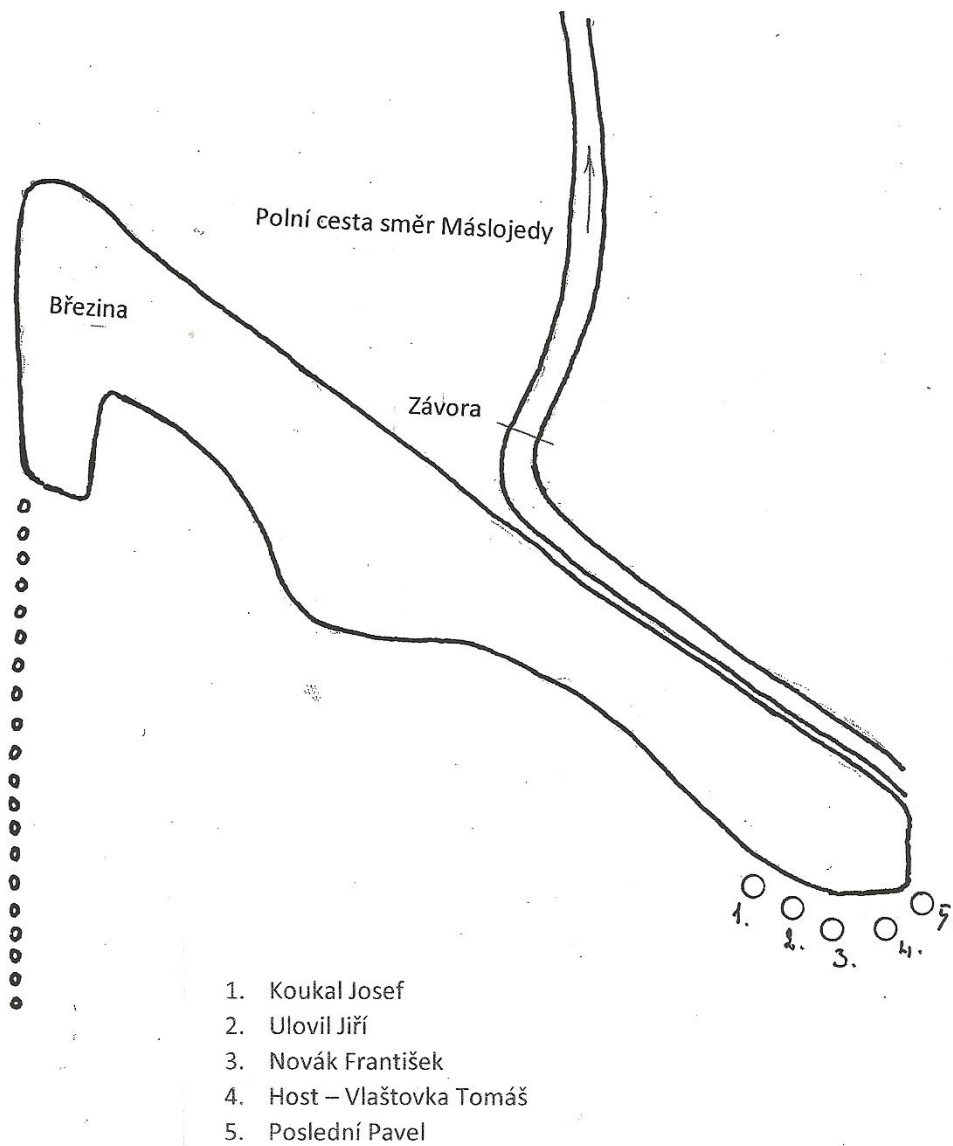
Příloha č. 4.: Náčrtek zpracovaný policistou Policie ČR – osoba na místě mimořádné události.

1. Použitá lékárnička
2. Použitý zdravotnický materiál – obvaz

Příloha č. 5.: Náčrtek zpracovaný policistou Policie ČR.

Náčrtek zpracovaný účastníky společného lovu - honu

Příloha č. 6.: Náčrtek zpracovaný účastníky společného lovu – honu.